

Ius canonicum

4859. Jus.

Regula decimarum.

Impressus Parisius per Johan-
nem Lambert.

9KW. II 124 245: XVI Jh!

Cop 428 = Pell. 714

Jnc. 2658

bibl. leg.

Jnc. 2658

Regula decimarū.

Jehan Lambert

BIBLIOTHECA
VNIV. MAGELL.
CRACOVIENSIS

UNIVERSITATIS
MAGILLONICAE
CRACOVIAE

Incipit tractatus qui vocatur regu

la decimarum perutilis omnium ecclesiarum christi
fidei beneficiatis compilatus in insula maris consiste
per in theologia magistrum. Andream hispanum or-
dinis sancti benedicti pauperem. Episcopum. Diacen-
sem olim civitatem predicandus populis diebus festis.

Decimarum solutionem et primitiarum ac oblatio-
num quibus in temporalibus principaliter manu tene-
tur divinum cultum et ecclesiasticum auget christi dei nos-
tri fides et ipse deus ihesus cognoscitur veneratur et
honoratur ac subuenitur pauperibus brevissime pro-
pter multas personas catholicas que decimas non sol-
vunt ac veri nominis decimas solvere negligunt. aut
non de omnibus iuste acquisitis laboribus seu de his
que omni anno crescunt et renouantur solvere renunt
aut furantur aut negant aut contradicunt propter qua
dem peruersam consuetudinem immo verius abusione
quam solvere decimas seu primitias ecclesie resistunt
et resistunt propter quandam consuetudinem siue propter
verum dei et bonorum spiritualium rapinam furtum et spo-
liationem moriuntur in peccato mortali ac descendunt in infer-
num viventes et deputantur ardoribus sempiternis ite-
do in presenti doctrina predicare et docere propter sim-
plices plebanos et rectores ac presbiteros quibus ex
parte dei iesu christi nostri pastoris humilis et pauper ego
hinc cense in insula consistite infortunatus episcopus andreas de la
bar hispanus supplico quatinus diebus dominicis et festis
et in plateis ac locis publicis hanc decimarum doctrinam
et primitiarum ac oblationum christianis quibuslibet debeant
insinuare alta et intelligibili voce proclametur ne excu-
sationem habeat de peccato suo et ue vos domini mei presbiteri
continuo arguendo obsecrando increpando non soluentes

decimas de oratione ne reddatis de tam maximo peccato
furti et rapine in die iudicii quia licet nunc tale peccatum non
reputetur peccatum propter consuetudinem pestifera est magnam
tamen exsuperat crudelitatem omnium peccatorum sanctorum iheronymum
Quia ut testatur ysidorus hispanus. peccata cum in con-
suetudine veniunt aut nulla aut parua esse putantur sicut
fit de panibus in decimis que non solvuntur decimarum er-
go primitiarum et oblationum persone eas non volentes
soluere maxime in provincia. Italia et insule consistere de-
testante multas michi interrogaciones solebant facere
Quarum prima fuit consuetudo illa que multi ex il-
lis nunquam soluerunt decimas oblationes seu primitias eos
excusat a peccato mortali ita quod nunquam teneant restituere.
Cui interrogacioni respondendo et semper me deter-
minationi matris sancte ecclesie et domini nostri pape mar-
tini quinti subiucendo: et si quid demum a iure diuino
vel canonico dixerero reuocando dixi et dico quod consuetu-
do que est contra ius diuinum aut preceptum seu contra cano-
nica instituta sanctorum patrum non valet nec tenet. ut
habetur de consuetudine capitulo primo: et de arbitris
c. contingit. Et de sententia et re instituta qualis est con-
suetudo non soluendi decimas seu primitias ut postea
probabitur vel consuetudo de non soluendo veri nominis
decimas de omnibus que crescunt: ut sunt bones iumentorum
ta. et omnia alia animalia: grana: fructus et etiam que omni
anno renouantur: ut sunt vinee oliueta: sailue et alia et c.
Et ideo ponitur ista conclusio prima.

Decima est iure naturali et diuino commendenda
et sicut precepta moralia cuiuslibet homini
in precepto tradita patet conclusio. Nam sicut pate-
bit in sequentibus sicut enim consuetudo de non seruando
decem precepta dei que sunt moralia vel de non acci-
piendo baptismum vel eucharistiam: seu aliquod aliud sacra-

mentū nō liberat aliquē a peccato mortali. nec ab in-
ferno secūdū legem cōmunem sic consuetudo sola de
nō soluendo decimā vel primicias nō excusat aliquē
fidelē q̄te netur decimas soluere a tali crimine. nec
net talis cōsuetudo ī vero iudicio: nec secundū deū m̄
ē bona nec valida seu approbata nec p̄ ecclesiam que
regitur spiritu sancto esse potuit vel potest totalis vel
parcialiter imperpetuū esse confirmata seu concessa
saltē quo ad ius p̄cipiendi decimas seu ipsas soluē-
di alicui laico cū ad viros ecclesiasticos solū pertine-
ant vt patet. x. q. iij. viuo cū ī tua. Item hec consuetu-
do que impedit solutionē decimarū p̄iudicat iuri
communi ac rationi ac sanctorū patrū determinatio-
ni ⁊ ē ī se irrationabilis cōtraria iuri naturali ⁊ diui-
no ⁊ iuri posituo ergo nō est tenenda: nec p̄t̄ prescri-
bere cōtra ecclesiā vt patet. viij. d. per totum ⁊ extra
de cōsuetudine. c. vltimo ⁊ capitulo ex literis patet cō-
sequētia: ⁊ añs p̄batur: q̄ p̄iudicat iuri cōmuni vt
p̄z ī multis locis decretorū ac decretalium. xvi. q. i.
per totū ⁊ extra de decimis per totū. xxxij. di. p̄ter
hec ⁊ extra de parochijs capitulo vltimo. et ēt est in se
irrōnabilis duplicif: q̄ cōtraria ē iuri naturali quod
fūdat sup̄ rōem ⁊ etiā iuri diuino quod fundat super
sp̄ualitatē ⁊ virtutē. Primo cōtraria ē iuri naturali
q̄ naturalis rō dicit vt q̄cūq; salutē populi ministrat
⁊ p̄curat debet ad vitā necessaria habere. Quis enim
p̄p̄ijs sup̄p̄d̄ijs militat: dicit aplūs primo ad cor. ix.
ca. labor enī premiū spectat dicit ph̄s nullū virtutē
complectur premia si tollas dicit. iuuenalis ⁊ bono-
rū operū glorios⁹ ē fruct⁹: dicit sapiens. Aliter ergo
alteri⁹ onera portare debem⁹ sc̄dm aplm. Consuetu-
do etiā hec nō soluēdi decimas ē cōtraria iuri diuino
vñ dñs leuiti. cap. vltimo p̄cidit dicēs. omnes decime

terre siue de frugib⁹ siue de pomis arborū dñi sunt et
illi scificātur oues et boues et capre q̄ sub virga pasto-
ris transeūt. Quicquid decimū venerit scificabitur
dño: et non eligeretur bonum nec malum nec altero cō-
mutabitur. Nec ergo faciētes sciēter cōtra ius diuinū
peccāt mortalit̄ a q̄ pctō nō pōt excusare de lege cō-
aliqua cōsuetudo. ergo hec cōsuetudo nō soluendū de
cima nullaten⁹ ē i dei lege sustinēda. Itē nulla cōsue-
tudo pōt p̄scribere p̄tra res spūales vel cōexas spūa-
libus alias iādū vsura et symonia p̄scripsissent con-
tra euāgeliū et contra ecclesiastica beneficia et contra
sacramenta quia diu et per magna tpa regnauerūt i
pleb. xpi cola sed decima ē res spūalis scificata dño
vel res ānexa spūalib⁹ deo cōsecrata vt p̄z p̄ oēs do-
ctores ergo cōtra decimā nō debet nec pōt aliq̄ susti-
neri cōsuetudo. Et q̄ illa cōclusio sit vera. P̄z p̄ oēs
doctores sc̄tōs q̄ dicūt q̄ duplici iure debētur decimē
ecclesis. primo intuitū diuini obsequij i eis p̄stitū vt
nō notat duodecima. q. i. Si ergo et de. xvi. q. i. Cōse-
quētur et extra de decimis Memini. Unde decima maxi-
me dāda ē et dat̄ propter sacramenta et maxime primi-
cia vt dicit text⁹. c. Tua de decis. iuri enī communi et
diuino ē cōsonū vt honore et dñi et eccliam p̄ solutionē
decimarū q̄ ab ecclia recipit salutare sacramentum.
Sc̄o decime debēt ecclia in signum vniuersalis do-
minij cui⁹ dñij cā de⁹ volui sibi decimā reseruari eccle-
sis p̄ futurā. Ipse enim producit fenum iumentis et
herbam seruitutis hoīz: vidit p̄pheta et. xiiij. q. i. Itē
canonica et marci. xiiij. c. Et vobis q̄ nō decimatis
Ipse p̄ducit panē de fra et vinum letificet cor homi-
nis. Ipse dat ligni cāpi et cedros libani: ipso planta-
uit ipi⁹ ē mare et ipse fecit illud et siccam manus eius
ormauerūt. Ipse est terra et plenitudo eius orbi s

terrarū & qui habitant ī eo Debemus ergo deo de illo
q̄ dedit nobis sc̄m̄ augustinū consiliū. **Ar** ip̄e digna
tus est a nobis decimā recipere q̄ cuncta ad vitā n̄fay
necessaria nobis dignatus ē dare vt patet. xvi. q. i. et
ideo p̄pter beneficiorū dei recognitionem et gratia
rū actionem tenemur de decimas dare nec potest mos
aliqua cōsuetudo a solutione decimarum excusare vt
notatur ī capitulō reuertimini. xvi. q. i. et extra de de-
cimis. **Tua** nobis. **Ar** ergo rōne v̄lis dñi dantur he-
decime ecclesiis ideo multi sūt beneficiati et religiosi
dei ecclesia ministri: nō habentes animarum curam
nec dantes sacramenta: qui p̄cipiūt decimas. **Patet**
ergo existis q̄ hec cōsuetudo detestā da est: & per refor-
mationem ecclesie oīmode tollenda est etiā contraria
hec cōsuetudo iuri et legi euangelice qua x̄ps manda-
uit suis apostolis math. x. c. **Qui** v̄ba dei predicabāt
et salutē populi p̄curabant vt faciūt viri ecclesiastici
dicens ī quacūq; domū intraueritis ibi manete dign⁹
est enī operarius mercede sua. et dignū est et vt de de-
cem partib⁹ propter eius sub̄t̄ationem vnam p̄tez
habent qui cū suis orationibus sacramentis et p̄dica-
tionib⁹ nouē alias p̄tes a deo x̄po ihesu ī pane et vino
fructibus & immētis et etiā bestiis & aliis rebus ad vi-
tā necessaria p̄curat. **Cōfūdant** ergo & reuereātur nō
soluētes decimā p̄ cōsuetudinez peāimā est etiā ista
cōsuetudo abhominabilis et contra legē ap̄licā q̄ dicit
Si vobis sp̄alia seminauerit. **Nō** soluētes ergo deci-
mā de reb⁹ q̄ crescūt & renouant oī anno aut acq̄runt
labore lucro arte v̄l negocio seu cōmere io aut negan-
tes v̄l abscondantes seu furātes v̄l occupātes iuste
et eis consentiētes peccant mortaliter & sūt fures & la-
trones qz cōtractant rē alienā inuito dño suo q̄ est dñs
noster ihesus christus nō obstāte quacūq; cōsuetudie

qz cũ sit decima res spūalib⁹ anexū nulla pōt tueri &
defendi q̄ nō soluat cōsuetudine antiqua: qz non cur
rit p̄scriptio ī decimis alaicis possessis vt notat in ca
pitulo. Cām qz ī titulo de p̄scriptionib⁹. Et etiā qz
excōicatio nō fertur nisi p̄ pctō mortali. Ideo oēs ta
les decimas nō soluētes sūt excōicati vt dictum est et
etiā ifra pbabitur znō possūt absolui nec cōicari nisi
primo restituāt vel dent cautionē de restituādo vel ip̄
sis p̄ ecclesiā loco elemosine velut paupib⁹ debitū de
cimarū nō solutay remittat. Et hoc principaliter de
manifestis de tētorib⁹ decimaray ⁊ p̄miciay q̄ sepius
req̄siti nō volūt soluere allegātes eoz pessimā cōsue
tudinē. vñ innocē. in glo. sup. c. decīs dicit q̄ in eo q̄
nō soluētur decime aut minus plene soluēnt nulla cō
suetudo valet ⁊ allegat. c. qcunqz. xvi. q. vii. Et dicit q̄
etiā nec p̄positio vel pactū circa hec p̄ ecclesiam iuste
feri potest cũ aliqua p̄sona q̄ nō teneat decimas sol
uere vel q̄ min⁹ soluat q̄z decimā. Quia p̄are decimā
s. de decē ptibus vnā pertem dare eccleē ē p̄ceptum di
uinū p̄tra q̄ nō pōt papa dispēsare. Et allegat de cre
tatē extra de cōsecratiōe in gloria sup. c. venerabilis.
Et idē videt dicere. c. cām extra de p̄scriptionib⁹ vbi
d̄r q̄ laici decimas p̄scribere nō p̄nt. Etiā dixit innocē
tius ibidē q̄ nō p̄nt se aliqua p̄suetudie tueri quo mō
nō nō satisfaciēt. licet enī prochia p̄tra prochia p̄scri
bat ī decimis cōsuetudie vt. c. quarta extra de p̄scri
ptiōib⁹: nūqz tñ ex sola cōsuetudie aliqua p̄sona lin
gularis cōtra eccliaz ī decīs p̄t p̄scribere nisi foris ad
tēpus fuerit p̄uilegiata p̄uilegio dūtaxat dñi pape:
p̄mo tāto ē in maiori pctō mortali q̄sto fuerit negligē
tior ī soluēdo. Et hoc etiam corroboret hostiensis in
titulo de decimis vbi dicit q̄ decime maxime p̄diales
ex p̄cepto dei debentur ⁊ cōtra illas nec ī toto nec in

pte diminutionē aliquā facere. valere pōt cōsuetudo.
Ergo sola cōsuetudo nō liberat debitores decimarū nō
liberat etiā vbi nō solvunt hoīes nisi. vicerimam: vel
quintamdecimā aut duodecimā vel vndecimam vel
centesimā: vel aliā pte minorem decima pte q̄ est q̄ de
decē ptib⁹ solvatur vna pars. Ideo hec cōsuetudo cū
sit cōtraria legi nature ⁊ dīne oīmode ē tollēda ⁊ re-
formāda et ad statū pristinū reducenda sc̄bz sc̄tōrūz
patrū decreta ⁊ sc̄tā cōsilia ī decretis ⁊ decretalib⁹ de
terminata. Ex quib⁹ correlative deduco q̄ reges p̄nci-
pes ⁊ nobiles rustici ⁊ ciues ⁊ vriu sc̄z sexus. persone
seculares vel ecclesiastici qui de p̄p̄iis reb⁹ seu patri-
monijs viuunt tenētur dare decimas. Et tamē nunq̄z
eas solvūt de cōsuetudie suis ordinatis vel pb̄ris aut
psonis ecclesiasticis aut si eas solvunt nō solvunt ve-
ri noīs decimas. s. de decē ptib⁹ vel reb⁹ vnā pte vel
rē sed solū p decima cē. esimā seu tricesimam vel vice-
simā aut aliā minorē ptem de rebus q̄ oī anno crescūt
⁊ renouātur vt puta seminū liquoz fructū bestiarūz
aut aliarū rerū q̄ acq̄rūtur de lucro seu negocio aut la-
bore humano vt mandat dīna ⁊ canonica scriptura.
Dēs tales sunt filij perditionis nō obstāte q̄cūq̄z cō-
suetudine ymo veri⁹ vsurpatōe ⁊ violētia occupatione
⁊ sunt ī statu dānatiōis eterne ⁊ eis participantēs consi-
liū auxiliū cōsensū ⁊ defensionē directe vel indirecte
q̄ nō solvūt decie vel p̄mitie p̄bentes. ipsi oēs singuli
sunt fures ⁊ latrones honorū dei ⁊ sanctorum depre-
datores q̄ magnifesi eccleie dei ⁊ sacrilegi sunt ⁊ ex-
cōmunicati tab oī orōne ⁊ indulgētia missa sacrificijs
⁊ bñficijs ecclesie segregati ⁊ si p se vel suos heredes
nō satisfaciāt ante mortē ⁊ restituant eis non prodest
ad salutē p sacramentorum p̄ceptio aut sacerdotis
absolutio vel confessio ⁊ cum iuda proditore sunt p.

pditores ⁊ fures thesauri dei q̄ est decima hac infide
les ⁊ ingrati sunt ⁊ ī inferno erunt perpetue damnati
Et quia moriuntur in peccato mortali scilicet in pctō
rapine et spoliationis ac detentionis decimarū ⁊ pri
mitiarū notorie obstinati. ideo in cimiterio nō sūt se
peliendi. Hecofones aut oblationes p̄ eis debēt fieri
Et hoc p̄ncipaliter de manifestis occupatoribus deci
marum ⁊ primitiarū qui tenebantur soluere. Et nūq̄
soluere curauerūt q̄q̄ fuissēt per suos sacerdotes vel
suos ordinarios requisiti ac moniti. Alios autē req̄
sitos nō audeo a peccato excusare cum ad solutionez
decimarū tenentur et obligentur diuina lege cum sit
preceptū morale quod neminē excusat vt postea dice
tur nō obstāte quacūq̄ obstinatione consuetudine dis
simulatione ⁊ taciturnitate aut tempozis duratione
que contra moralia precepta non possunt prescribere
decurrenti lege.

DEd iam sc̄do interrogasti me qualiter isti deten
tores decimarū et primitiarū et p̄mitiarū sūt ful
res et latrones sacrilegi: et depredatores manifesti
dei et sc̄tōrū et totius ecclesie inimici et inuasores. Re
spondeo tibi q̄ nō solum ipsi sed fautores auxiliato
res et cōfētientes eis quia pari pena puniētur: et gra
uissime peccāt. primo pctō sacrilegij quia retinent ⁊
recipiūt decimas ⁊ p̄mitias q̄ sunt deputate a deo et
ab ecclesia pro ministris ecclesie: sicut testatur s̄ctus
thomas sc̄do sc̄be articulo tertio vbi dicit. Sacrilegij
crimē incurrūt quicūq̄ ea que sunt ordinata ad sustē
tationē ministroꝝ ecclesie siue sint mobilia siue immo
bilia accipit et. xvi. q. iiii. Sicut quisquis. Vbi dicit
q̄ q̄ per fructū et per vim aufert posita in ecclesia sa
crilegus iudicat. ¶ Ex his dicitis ptz q̄ non soluen
tes decimas p̄mitias seu oblatiōes vel detrimētes aut

alia bona ecclesiastica. vel furātes seu negātes decimas
seu per violentiam vel per vim seu per rapinā recipiē
tes aut occupātes sunt sacrilegi. Sed q̄ oīs sacrile-
gus ē ip̄o iure excoīcatus. p̄ etiā q̄ isti detentores de-
cimarū sūt excoīcati. Et q̄ sacrileg⁹ sit excommunica-
tus p̄. xi. q. iij. c. canonica r. xvij. q. iij. c. oēs ecclesie. r
hec excoīcatio ē maior q̄ separata sacramentis et ab ī-
gressu ecclesie r sepulturaz clesiastica et fidelium cōio-
ne vt p̄. iij. q. iij. c. Ego iridem. Unde q̄ omēs tales
sunt excoīcati maiori excoīcatione dī in titulo de reb⁹
ecclesie nō alienādis. c. hec cōsultissimo lib. 20. vi. vbi
dī q̄ oēs illi qui capifit decimas ecclesie et res eccles-
iarum sunt excoīcati ip̄o iure maiori excoīcatione.
Itē q̄ tales decimas nō soluentes sunt fures r latro-
nes r deprađatores manifesti dei r sanctoruz r toti⁹
ecclesie p̄. vij. q. i. c. quāq̄ et. xvi. q. i. c. decime. Qz
rapiūt ac detinēt r recipiūt tributa animarū egentiu⁹
que sūt decime pprie. vnde decime ex debito requirū-
tur r nō sūt de p̄silio ecclesie: ymo de p̄cepto vt diceſt
postea et non dantur a populo iura ecclesiastica vt ele-
mosina sed poti⁹ vt debitā et obligatio tributoria vt
sit cib⁹ in domo domini pro ministris r sacerdotibus
dei. Et glo. decreti dicit sup capitulo maior. xvi. q. vij
vbi cōsētere videt aug⁹ q̄ ideo his temporibus sunt
sepi⁹ maris r fre sterilitates et victualium caristie et
mortalitates ac fames qz decimas deo nō soluūt chri-
sti fideles. Unde ip̄e dicit maiores n̄ri ideo capij omī-
bus abūdabāt qz decimas deo dabāter censum red-
debāt. Mado autem quia diceſit deuotio fidei acere
scit iudiciū fisci. id ē extorsio facta per fiscum. Et tol-
litur fiscus quod nō habet christus. Etiam in glo. de
creti dicit q̄ qui dare decimas nolunt: res alienas īno-
dunt r tenētur ad restitutionem: nec possunt absolui

nisi primo restituerit. Ex quibus ostenditur q̄ nō dā
tes decimas veri noīs de reb⁹ omnib⁹ que renouant
vel nascūtur vineis castaneis de fructibus de ortis de
oliuetis de sale de lana de rebus alijs minutis illa cō
suetudo nō excusat vt dicit bernad⁹ super capitulo.
In aliquib⁹ videt ergo q̄ si i Italia vel corsire vel aliq̄
alia patria vn⁹ dñs vel aliquis nobilis vel rustic⁹ aut
clericus seu monachus vel heremita laicus nō soluit
vnq̄z decimā vel primitiam cū sola consuetudo eū vel
eos nō excusat q̄ nō obstāte p̄suetudie ecclia q̄ regie
spūctō decimas tam prediales q̄z personales p̄cipit
integre solui nisi i personalib⁹ vbi cōsuetudo excusa
re de cōfēsu ecclesie ad tempus certū t̄ tñ etiā non ex
cusat nisi primo t̄ sepi⁹ perat illas p̄sonales decimas
sibi remittit ab ecclia amore dei. Et vt dicit. Innocē
ti⁹. Imo cōformādo me iuri dīno ac canonico dico q̄
quicūq̄ p̄sona alicui⁹ patrie tenetur dare decimas t̄ si
canonice aut monita noluerit decimas seu primitias
vt dictū ē soluere cōpellenda est per censuram ecclia
sticā t̄ per excommunicatiōes: t̄ per interdicta dicto
rum locorū ecclesiarū ac personarum quousq̄ soluat
sicut debet vt ponitur i decretali extra decimis ca. Tua
nobis &c. Cū nō sit .et i oībus dieb⁹ festiuis i singulis
ecclesijs dioceſ. tā i publicis sermonib⁹ q̄z i missis t̄
officijs tā p̄ fratres mendicātes q̄z p̄ monachos t̄ re
gulares quoscunq̄ t̄ etiā per sacerdotes seculares et
clericos debet vt mandat papa bonifaci⁹ libro sexto
p̄dicari decime t̄ denunciari excommunicati ip̄o facto p̄
sedē apostolicā notorij detētores decimarū t̄ p̄miciarū
et vlteri⁹ cōtra ip̄os p̄cedere inuocādo etiā auxilium
brachij secularis debēt p̄lati ad maiores penas for
midabiles etiā p̄ captionē rerū ac personarū si opus
fuerit sicut contra rebelles tirānos predones fures t̄

sa crilegos et fidei catholice ⁊ legis diuine hostes ⁊ cō-
trarios vt quos dei timor a malo non reuocat feneri-
tas coerceat discipline dum viuunt in hac vita. Sed
cum finis vite aduenerit etiam hi detentores deciarū
carere debēt eccliaſtice ſepulture: nec debet p̄ eis fie-
ri aliqua oratio ſeu miſſa celebrari: vt notaſt ī titulo
de decimis. c. prohibemus ī fine. ex dictis ergo p̄z q̄
hec peſſima conſuetudo non ſoluendi decimas perſo-
nales v̄l prediales eſt per ſacrum conſiliū ⁊ p̄ papam
tollenda et penitus exſtinguenda. Et hec de ſecundo
interrogatorio ſeu articulo.

Tertio querebatur a me quid ſit iſta decima quā
dominus iubet dari. et ego dixi q̄ hec decima ē
omnium bono iuſte acquiſitorum ſiue in predialibus
ſiue in perſonalibus talis pars ſcilicet decē partibus
vna pars debita vt ponitur in. c. de decimis. et dicitur
in diſſinitione omnium bonorum iuſte acquiſitorum
datur decima. q̄ vt dicit hoſtiensis ſuper ca. ex trans-
miſſis de omni lucro iuſte acquiſito debet dari decia
perſonalis. ¶ Predialis autē dari debet non ſolum
a iuſto ſed etiam a violento et predone poſſeſſore etiā
a iudeo ⁊ ſarraceno ⁊ heretico etiā ſi ſeminet ex ſemi-
ne furtiuo q̄ nō dat rōne furti ſz rōe predij Sed ī per-
ſonalibus aliter ē quia ſicut elemoſyna nō debet fieri
illicite acquiſitis. Ita nec decima perſonalis debet
ſolui de meretricio nec de hiſtrionatu licet ī ipſis tras-
feratur dñium ne eccleſia videatur approbare crimi-
na ipſa vel etiā vbi non transferē dñium rei q̄ de iu-
ſte acquiſitis eccleſſa dei nō recipit decimā vt ī furto
violencia: et rapina in ſimonia: in uſura: talis ī iuſtis
in ludo taxillozum: in ſententia iniqua. in ſcriptura
falſa de bello ⁊ guerra iuſta de oppreſſione pauperū
et captione et ſpoliatione rerum ipſorum.

Quarto fui interrogat⁹ qualiter est preceptum a
deo q^d debemus decimas soluere et primitias v^t
oblaciones vel vbi reponitur hoc. et ego respondi q^d
secundū doctores theologos et iuristas solutio decima-
rum est preceptum morale et in preceptis moralibus
includitur et sic est de primitiis et oblationibus. **Q**uod
probat⁹ q^d in primo precepto quo dicit^r: dñm deum
tuum adorabis et illi soli seruias. Includuntur hec
tria scz decima p^rimitia et oblatio. Quia adoratio ē cul-
tus latrie. Cultus autē latrie esse non potest sine dei
seruitio ac recognitione. et q^d per illa tria deum reco-
gnoscim⁹ et sibi soli seruiam⁹. iō illa tria in primo p^r-
cepto quod est morale includunt^r. Sunt ergo illa tria
de essentia precepti moralis item iⁿ primo p^rcepto secū-
de tabule q^d dicitur honora patrē tuum includuntur
illa tria honoramus ei deū de n^ra substātia p^r oblatio-
nes p^r decimas et p^r primitias ergo tenemur ad illa tria
ex quo sunt precepta moralia et p^r loco ac tempore ea
non ad implēdo: sed pretermittendo peccam⁹ morta-
liter. et si queras qualiter ad ipsa obligamur. rñ de o-
q^d obligamur ad ipsa vt dictū ē iure nature iure scri-
pture dñe: iure legis euangelice et auctoritate ecclie
catholice que spiritu scō regit^r ordinatissime. et p^rimo
tenemur iure nature. q^d consonū est sue rationi ac
ratione vt dignus sit mercenarius vel operarius sua
mercede: et q^d seminantes spūalia debēt metere car-
nalia secūdū apostolū vt sit ratio dati et accepti scōz
p^rhūm et bonoz laboz glorios⁹ ē fructus: vt dictū est te-
nentur etiā xpiani ad illa tria iure scripto. primo q^d scri-
ptū ad oblationes q^d scriptū ē exodi xxij. Non appare-
bis in cōspectu meo vacu⁹. Secundo quantū ad p^rimi-
tias q^d scriptū est exodi. x. Loquere filiis israel vt
tollāt michi primitias ab oī hoīe qui offert vltroⁿe⁹

accipiēs eas ⁊ .xxij. c. de decimas suas ac primitias nō tardabis offerre primogenitum filiorum tuorū dabis michi ⁊ de bob⁹ ⁊ ouib⁹ similiter facietis. Et i leuitici scribitur. Cū messueritis segetem offeretis manipulos spicarum primitiarū vestre messis ad sacerdotē qui leuabit fasciculum corā dño. vt acceptabilis sit p vobis. Tertio quantum ad decimas obligant qz de⁹ dixit ⁊ pcepit malachi. iij. c. Inferre omnem decimationē in horreū meū vt sit cib⁹ in domo domini. Iure legis euangelice tenent ad ista tria et primo quantum ad oblationē exēplū xpī p quo maria virgo obrulit i tēplo turturū aut duos pullos columbarū. et sic etiā ea de decimis et primitiis quas xp̄s precepit dari dicens. reddite q̄ sunt cesaris cesari ⁊ q̄ sunt dei deo et hoc itelligit xp̄s tam de decimis personalib⁹ q̄z predialibus. Sed q̄ teneantur etiā xp̄iani reddere decimas ipsas ex precepto ecclie que spiritu sancto regif ordinatissime ita de pdictis sicut de aīalib⁹ sicut etiā de laborib⁹ lucro ⁊ arte acquisitis ptz. xvij. c. is. ⁊. iij. et in decretalib⁹ extra de decimis. ex quibus omib⁹ ostendit q̄ soluere decimas personales ⁊ pdiales primitias et oblationes sit pceptuz morale et si non fiat obligat ad pctm̄ mortale ⁊ nō pōt ipsū aliqua cōsuetudo excusare q̄z tuncunqz sit diuturna cū sit de iure diuino contra que nec aliqua consuetudo nec ip̄e papa pōt dispensare simpliciter ⁊ ppetue vt allegat. Innocentius. c. venerabilis de confirmatione vtili.

Quinto querebatur a me qm̄ ⁊ qualif fuerūt a domino deo illa tria scilicet oblationes primitie ⁊ decime instituta respondi q̄ oblationes erant postqz decime et primitie ⁊ primitie postqz decime i mundi em̄ principio in lege nature saluabant homines solū per oblationes ⁊ sacrificia vt dicit magister Iniaz i q̄to

libro sicut patet de cayn et abel qui offererant domino manipulos messium et priogenita ouium. Crescente cultu dei precepit deus primitias dari ministris domus sue qui sunt pro prie sacrificia offerentes unde sacerdotes sacra dantes vel sacrificia offerentes dicuntur oblationes non tollendo sed primitias addendo postea vero magis ac magis cultu dei triumphanter crescentes propter multitudinem ministroꝝ ecclesie addidit illis duabus decimas tres seruauit sibi decimam parte rerum omnium que crescunt et renouantur ac acquirunt omni anno quas precepit dare suis leuitis et ministris in ecclesia sub pena peccati mortalis.

Sexto fui interrogatus qualiter obligantur fideles christiani dare oblationes cum sint voluntarie. Dixi ac dico quod hinc oblationes que nunc sunt de pane de candelis aut de pecunijs et rebus ceteris sint voluntarie et voluntarie possunt homines ipsas offerre quecumque dierum quod scriptum est ex eo. xxv. Ab omni homine qui offert oblationes ultroque recipiet eas. Et in certis casibus obligantur prochiani: et possunt compelli per sententiam ecclesiasticam et excommunicationem ad eas offerendum episcopo vel presbytero in ecclesia: ut dicit hostiensis in summa super titulo de parrochiano. Primum casus est si quis dimisit in testamento quod fierent oblationes pro ipso: quod oblationes tales mortuorum sunt necessario soluende a deo quod non soluunt sacrilegi inducantur ut ponit. xij. q. ij. c. Nulli abstuleris. Secundus casus est cum dimisit defunctus possessionem aliquam que omni anno debet dare censum: vel certas oblationes ecclesie pro anima sua. Tertius casus est si presbiter qui seruit ecclesie non habet unde uiuat vel bene sustentetur: tunc compelli possunt ad offerendum prochiani per episcopum: cui officium est in talibus explorandum imo si sacerdos pauper est potest ipsis subtrahere diuina officia: quod nemo cogit suis stipendijs militare. et si simonia cum non sit et c. ad

apostolicā. Quart⁹ casus est si fuerit cōsuetū i illa ec-
 clesia dieb⁹ dñicis vlt festiuis: aut alijs dieb⁹ q̄ parro-
 chiani offerāt: qz oblatiōes quotidiane necessario sol-
 uēde sunt r q̄ nō solūnt dñt excōicari. de p̄sec. di. i. oīs
 xp̄ian⁹. r. xvi. q. i. Statuim⁹. Quint⁹ casus est p̄p̄
 p̄ceptū ecclesie. Tenēt em̄ offerre pro chiani i p̄cipuis
 festiuitatib⁹: scz natalis dñi: p̄the costes r pasche: et
 in dedicationib⁹ eccliaꝝ r in festis patronū: et sūt cō-
 pellēdi offerre. tūc illis dieb⁹ maxime cū sūt gñalis cō-
 suetudo vbiqz terraz: vt p̄cipit. de cōse. di. i. c. Si q̄s
 Et he oblatiōes sunt ep̄i ac ordinarij qñ ip̄se celebra-
 in aliqua ecclesia sue diocesis vel facit corā se celebra-
 ret: q̄s p̄bat p̄ capl̄m p̄mū de raptorib⁹ qz sua tota dio-
 cesis reputat sua ecclesia pro chialis: qz ip̄a hz curam
 de oībus suis pro chianis r p̄b̄ris. Et q̄s nō pōt p̄ se fa-
 cere in tota diocesi hoc ip̄e agit p̄ sacerdotes curatos
 r nō curatos imediate: vt ponit ex de prochia. c. ff eo
 Et si ep̄s nō est p̄ns dande sunt oblatiōes p̄b̄ris dūta-
 rat de iure cōi. qz ipsi dant sacramēta: r cor̄p⁹ xp̄i of-
 ferūt r oblatiōes deo rep̄tant. r p̄ populo ex suo offi-
 cio tenent orare. vt p̄tz. x. q. i. qz sacerdos. r. c. habēt
 hanc cōsuetudinē et. xvi. q. i. doctos. Ex istis ergo cō-
 cludif qualiter r qñ oblatiōes necessario tenent dare
 xp̄i fideles clericis/ presbyteris et ep̄is.

S Eprimo fui interrogatus qñ r qualiter et a qui-
 bus primitie debēt dari. et ego inherēdo dictis
 sanctorū dixi qz p̄mitie debent dari: qz sunt in p̄cepto
 dei. Nam dñs p̄cepit exo. xxii. dicēs primitias terre
 frugū deferes in domū dei tui. Unde primitia est pri-
 ma pars frugū deo offerenda. et statim debent dari:
 vt extra de decimis. c. Mūcios. r. c. ex parte. alia vero
 dicitur decima personalis q̄ datur vel debet dari de
 piscationibus: de venationibus: de pensionibus: de

molēdinis & balneis. de negocijs. & artificijs. de aduo
cātib⁹. de collecta scholarū & mercede mercenariorū de
militia militū vt pz. xvi. q. i. decime ⁊ q. vii. q. cūq. ⁊ dī
xi ac dico q nō obstā te qm̄ & theologorū opinione q dī
cūt q pdiales decime sūt ex diuino mādato vt leuī vl
tīo. cap. sed psonales sunt ex p̄stitutiōe eccle. ⁊ q i so
lutiōe decimarū psonaliū p̄t excusare p̄suetudo p̄scri
pta q iuri derogat positiuo vt pz & p̄suetudīe c. ex lris
extra de arbitris c. dilect⁹. / Tñ verū ⁊ catholicū ē asse
rere et tenere q vtraq; decima tā psonalis qz pdialis
ē de iure dīno ⁊ a deo fuit nobis cōmēdata de p̄cepto
et nō obstāte quacūq; cōsuetudīe q iuri diuino non po
test p̄iudicare. vt dī & sn̄a ⁊ re iudi. eodē mō et equali
ter tā psonalis qz pdialis debent solui sub pena pctī
mortalis nā. de oib⁹ bonis iusto titulo acq̄sitis tenef
dare decimā. vt dices īfra. ⁊ ponit extra de decimis c.
pastoralis ⁊ c. cuz hoies. Item q iure diuino talis de
cimā d̄bet dari p̄z scdō p alipomenū. xxxi. c. vbi p̄ce
pit dās p ezechīā populo hītātī. ī Israhel. vt partes da
rēt sacerdotib⁹ ⁊ leuitis vt possent vacare legi dei. itē
ratiōe p̄batur q talis decima psonalis solui debeat.
¶ Si de tpe tenemur deo decimā personalē reddere
multo magis tenemur de bonis et laborib⁹ psonalib⁹
ac lucris decimā dare p̄z p̄sequētia p locū a minori ⁊
aīns p̄z & cōsecratiōe di. v. c. quadā hō ergo p̄suetudo
aut aliq̄ tēpore p̄scriptū p̄t aliq̄ē a pctō mortali ex
cusare nō soluentē decimā psonalē. q̄nimo pctm̄ eius
magis agrauat ne ex consuetudine veniantur ad pec
candi necessitatē. et de peccandi nccitate labatur in
obstina. iōe ⁊ despariōe: que sunt pctā ī sp̄m̄ sanctum
scd̄z augustinū libro scdō sn̄arū di. vltīa. q. nec remit
tuntur ī hoc seculo nec ī futuro. vt patet mathei. xii.
et si propter istā cōsuetudinē nō soluedi decias perso

uales et p̄diales: qz nō reputat peccatū multoz xp̄sta
noz aīe descēdūt in īfernū: qz pctm̄ cū cōsumatū fue-
rit generat mortē. *Ja. sc̄do. ca. et prop̄ talē cōsuetu-*
dinē videt illa cōsuetudo eē quasi pctm̄ ī sp̄m̄ sc̄m̄:
qz sit ex malitia īueterata z obstinatōe: z hui⁹ mortis
et pcti sūt p̄ticipes p̄lati z rectores curati z p̄dicato-
res: qz sūt canes inuti nō volētes latrare. Nec sūt suis
parrochianis annūciantes dānationē decias nō sol-
uentib⁹ z tot mortib⁹ digni sūt quot ad subditos p̄di-
tionis excusatiōis extra trāsmittūt vt dicit Bre. xi. q.
iiij. c. Scire dñt. et hec de septimo interrogatorio.

Octauo fui interrogat⁹ de quota pte decima d; da-
ri. et dixi ac dico vt in precedenti. c. salua somper
reuerentia aliquozum theologozū quibus non adhe-
remus dicentium q̄ p̄ceptum de decīs secūdū subām
suā est mortale: et ē scriptū in corde hominis. Cuius-
libet em̄ dicta conscia q̄ si sc̄m̄ ap̄lm̄ seminam⁹ spi-
ritualia non ē magnū si metam⁹ carualia sc̄m̄ istos
theologos nō ē p̄ceptū morale q̄stū ad taxatōnē q̄ def-
tāta ps z nō min⁹ vñ ponit extra de deci. c. i. *Quedā*
decie dabant ī veteri testamēto a populo filijs leui: qz
possessiones aliquas alias non habebant q̄ dā dabāt
sacerdotib⁹ et leuitis: etiā reddebant ad pauperum
vsus sicut etiā decie mō debēt diuidi in quattuoz pres-
quarū vna ē ep̄i. alia ē clericoz. alia est fabrice. alia
pauperib⁹ d; dari vt ponit. xij. q. ij. c. quattuoz et ex-
tra d; resta req̄siti: et qz duodeci erāt trib⁹ voluit dñs
vt trib⁹ leui sola recipere ab alijs tribubus decimam
laboz suoz z nullas alias possessiones haberet domi-
nus leuiter. xvij. et de utro. Hō habebūt sacerdotes z
omēs q̄ de eadē tribu. sunt p̄tē z hereditatē cū reliquo
populo israel domin⁹ enim ipse est pars et hereditas
ei⁹. et ideo dicunt isti theologi ex quo iam abūdat in

possessionibus quibus potest suscipi. Ideo veri nominis
decima non est danda sub precepto: nec est preceptum secundum
rationem. sed secundum solam subam precepti ubi autem esset ecclesia
pauper et non haberet aliunde vivere quam de decimis tunc veri
nominis decima cadit sub precepto et parochiani tenent da
re sub pena peccati mortalis veri nominis decima: dicere ma
lachia. Inferte omnem decimationem in horreum meum ut sit
cibus in domo domini. et ideo dicunt nunquam decime sunt dande secundum
consuetudinem patrie: et ita est definitum extra de decimis
c. In aliquibus. r. c. In tua. Sed quia ista opinio est
valde contraria et onerosa statuti clericali et sancte roma
ne ecclesie et decima in scripturis patrum: precipue beati Augustini. ideo
saluo meliori iudicio: dico quod decima solum ad subam ve
ruietiam quantum ad taxationem cadit sub precepto divino: et est pre
ceptum morale. Si autem sit preceptum diuinum soluere de
decem tribus seu rebus vna parte vel re: propter per istos theolo
gos qui etiam concedunt quod tunc quando tribus leui non habet pos
sessiones necessarium erat quod daret veri nominis decima: et di
cunt quod nunc de noua lege non est necessarium sicut tunc: quia
nunc ecclesia abundat in alijs redditibus: sed secundum taxationem
decimarum christus qui nichil de precepto decimarum locutus fuit re
liquit determinationi ecclesie. et ideo papa consultus dicit
quod consuetudo in decimis est seruanda ut dicit. c. in aliquibus
extra de decimis. Sed vere ista definitio michi non
placet: quia ex quo decima tunc fuit preceptum morale quo
ad taxationem: et modo etiam est preceptum cum preceptum mora
le secundum legem currentem semper sit inuariabile. item attento
quod semper fuit preceptum diuinum. ergo nec papa: nec consuetu
do potuerunt contra ipsum dispensare. nec quantum ad subam
nec quantum ad taxationem. ite videtur includere contradictionem
nominis primitie in principio: dicere domino exodi. xxij. decimas
et primitias non tardabis offerre etiam dande sunt primi
tie ex consuetudine ecclesie et constitutione ut patet. xvi. q. i.

Reuertimini . r . xxxij . di . ca . p̄ter hec . ¶ Sed qualiter
dñt dari interrogatus fui : dixi q̄ ex auctoritate s̄cti
Hierony . et maior traditiōe introductū est q̄ q̄ p̄limū
dabant qua dragestimā ptē dabāt : q̄ aut̄ mimū sexage
simā : et sic inter qua dragestimā r sexagesimā licebat
offerre p̄volūtate soluētis : vt ponit ē . de deci . c . i . r
hoc vez est in aridis : vt est granū : r in liq̄dis : vt est vi
nū et oleū . In pecudib⁹ vero p̄mogenitū dabāt : vt po
nit in . c . magne : ē . de voto . Et iō hec cōsuetudo in so
lutōe p̄mitia r dz seruari nunc p̄ totā ecclesiā latinā :
vt si q̄s hz vltra . xl . mēsuras vini etiā si haberet mille
nō dabit nisi vnā mēsurā illi⁹ p̄rie p̄ p̄mitia . Si aut̄ hz
xl . vitulos v̄l porcos : v̄l agnos : nō dabit nisi vnū p̄ pri
mitia : etiā si hēret mille . Et si habuit min⁹ q̄z . xl . mē
suras bladi : vel vini : vel bestiaz dabif p̄mitia p̄ esti
matōe valore rei i pecunia vel i alia re equalēte sicut
fit in decima . vñ soluere p̄mitiā est in p̄cepto . et q̄ eā
nō soluit peccat mortalit̄ : r cōpellēd⁹ est p̄ censurā ec
clesiasticā r excoicādus quousq̄ soluat p̄mitiā de om
nibus rebus r singulis de q̄bus soluit decima : vel dz
solui . Et q̄ hoc st̄ vez p̄bat . xij . q . ij . c . precipiētes sta
tuimus vt decime r p̄mitie r . Ex q̄ sequitur q̄ opz sol
uere p̄mitiā de necessitate sub pena peccati mortalis
vel magnā vel quā vt notat̄ . xxxij . di . p̄ter hec Et sicut
est de decima q̄ nulla cōsuetudo ipsaz p̄scribit q̄ nō
soluat̄ : sic etiā dicimus de p̄mitia : r sicut oblationes
decimas nullus laicus pōt habere vt dicef . j . sic null⁹
laicus potest petere vel accipere primitias ecclesijs
debitas : nec aliqd pōt eas dare laico sine peccato sed
dā de sunt primitie sacerdotib⁹ vt puta ep̄s vel p̄s by
teris dūtaxat quibus solis deus mandauit dari pri
mitiā qz ipsi solidant sacramēta et p̄mitie dāf p̄pter
sacramenta . vt ponitur . xvi . q . i . doctos . Et possunt

diuidi p̄mitte iter ecclesias sicut decime: sed ipse p̄mi-
tie d̄nt dari ecclesijs. et p̄ncipaliter vbi accipiuntur
sacram̄ta: vt notatur. xiiij. q. iij. c. Cōcesso nisi aliter
ordinetur inter ep̄os vel pb̄fos ex pacto expresso.

Quoniam fui interrogat⁹ circa solutionē decimarū
iure diuino. Et dixi eis q̄ duplex erat decia: vna q̄ vo-
cat p̄dialis q̄ dat ex terre fructib⁹ ⁊ ex bestiarū ac alia-
liū fetib⁹: et ex talib⁹ d̄z solui veri noīs decima. Nec
aliqua cōsuetudo excusat q̄ nō soluat. Et tñ nō sit ve-
ri noīs decima nisi velitis sumere hoc nomē decima
ḡnraliter. p̄ quacūq; quora numeri: siue p̄ vicecima:
vel tricesima: vel centesima. vel alia parte: et tunc est
equocatio in noīe ⁊ ita b̄ndixisset d̄ns. Quicqd̄ trice-
simū vel cētēsimū fuerit sc̄tificabit d̄no. leuit. vlti. q̄
tñ ē falsū. Itē frustra ⁊ annullat int̄tio dei p̄cipiētis
decimā p̄ hāc expo sitionē falsā ⁊ toto statui ecclesiasti-
co nociuā ⁊ cōtrariā vtz q̄ veri noīs decia sit q̄cūq; ps
pua vel magna q̄ dat loco decime ecclesijs: qz tunc
quis per solutionē vni⁹ denarij vel panis excusaret a
solutione decimarū cētū mensurarum gram: ⁊ sic oportet
teret pb̄fos mēd. cate vel aliqd̄ i terrenis laborare di-
missis diuinis officijs ⁊ p̄prijis stipēdijs militare q̄ est
cōtra apl̄m. Et iō dimissa ista opinioe erronea ⁊ expo-
sitione falsa quorūdā theologorū pauperū mēdicatiū
religiosorū ac seculariū q̄ sup decimarū solutionē com-
muniter irridēt ⁊ cōtradict̄ pb̄fis ⁊ b̄nificatis ac pro-
phialib⁹ ecclesijs: dico q̄ aurelio augustino doctore san-
ctissimo ecclesie cui magis est credēdū q̄ zistis aduer-
sarijs decimarū ⁊ p̄mitiarū p̄ vtraq; decima predialis
⁊ p̄sonalis p̄fertim p̄dialis danda est eccleiez offerēda
statim anteq̄ fiat aliqua sepatio: videlz de decem vi-
tulis vnus vitulus: de decem rebus vna res: de decem

lucris vna merces vñ vn^o cēsus dūtaxat ita q̄ si nouē
pres p se reseruauit fidelis xp̄ian^o decimā ptem offe
rat vel tradat deo r̄ mīstris ecclīe de rebus oīb^o r̄ sin
gulis q̄ apud ip̄m crescūt r̄ renouant oī anno seu a cō
rūtur negatiōe lucro vel artificio. et nulla cōsuetudo
pōt huic decime p̄iudicare q̄ min^o soluat cū sit cōtra
p̄ceptū dei. etiā q̄ min^o soluit sciēter vel furat. vel ne
gat ip̄am. vel p̄tra dicit vel tacet et nō reuelat rectori
vñ ecclīe peccat mortalit̄ cū sibi p̄fētietib^o. r̄ est excōi
catus a iure r̄ sacrileg^o vt dictū est. r̄ tenet ac restitu
tionē ac d̄z r̄ pōt cōpelli p cēsurā ecclīasticā r̄ vitād^o
est ī sacramētis ecclīe. et si moriat nō satisfaciēdo p
se vel p suos heredes carere d̄z ecclīastica sepultura
vel cimiterio. vt p̄cipit ī titulo de decimis. c. tua. r̄ c.
phibem^o. Imo q̄ nō soluit decimā p̄tē d̄z reb^o suis ad
decimā vix reducef. ac ī fame r̄ penuria reducef^o mo
riet. Et d̄r. c. reuertimini. r̄ c. decime. xvi. q. i. Sed q̄
p̄cise soluēda est vna pars de decē p̄tibus et nō min^o
p̄cipit sc̄tā m̄ ecclīa. Et declarat sc̄s Augu. p̄dicit^o
q̄ nō est glosand^o nec declarand^o in hac p̄te in. c. deci
me. xvi. q. i. vbi exp̄isse narrat b̄ndictōes illoz q̄ fideli
ter solūit de decē p̄tibus vnā partē videlz decimā. et
ecōuerso narrat maledictiones quas habēt illi q̄ illā
decimā partē solūit. aut q̄ minorē p̄tez q̄z sit decimā
solūit vñ dicit. Qui p̄miū celeste cōparare aut p̄tō
rum indulgētīā desiderat p̄mereri reddat decimā et
de nouē p̄tibus elemosinā studeat dare pauperibus.
Qui hō de decē p̄tib^o nō dat decimā puniet in q̄tuor
vt testat d̄ns p̄ malachiā. iij. cap̄lo vbi dicit. Q̄z mi
c. p̄nō reddidistis decimas r̄ p̄mitas. idcirco ī fame
r̄ penuria maledicti estis. Etiā maledicti estis ī falli
bilitate r̄ defectu fructuū olei r̄ frumētī r̄ aliaz mes
sū ferarū bestiarū pecoz carniū pisciū herbarū. etiā

maledicti estis i aere pestifero ⁊ corrupto ac bestiali
morbo i guerrā fame ⁊ gladioi verme corrodē te ter
tā dāte pessimo. Etia maledicti estis qz repēte morie
mini mala morte subito sine penitētia ⁊ cōfessione ⁊
absqꝫ illo sacramēto. Etia maledicti estis i defectu
filioꝝ ⁊ nepotū: ⁊ peribit vestra gñatio ⁊ vsqꝫ i tertiā
⁊ quartā gñationē maledicet ⁊ patiemini in inferno
pꝑetuo ⁊ disperibit de fra memoria vestra ⁊ successo
rū vestroꝝ p eo qꝫ non fuistis recordati miam cū deo
vfo facere cū suis paupibus ⁊ scē ecclie mīstris: qbꝫ
pmitias ac decimas tenebamini dare de iure diuino.
Has qdē maledictiōes ⁊ excōicatiōes dat deꝫ noster
cōtra nō soluētes decimas veri noīs/ aut nō soluētes
eas pfecte ⁊ fidelit ⁊ itegraliter. Sed hꝫ bñm Augu.
alijs qtuor bñdictionibꝫ deꝫ nꝫ remunerat fideles fi
deliter decimas soluētes ⁊ pmitias: aut illos qꝫ de de
cem pꝫ vñā pꝫ soluūt. Et pꝫ pmissit eis dare fru
ctuū vini ⁊ olei iumētoꝝ pecorū ac herbaꝝ abūdātiā
Secūdo pmissit dare sanitatē corpis aerē salubrē extir
pationē tyrānoꝝ/ pacē inimicoꝝ/ ⁊ diuitias ⁊ felici
tatē oīm rerū. Tertio pmissit dare vitā tranqllā ⁊ i ne
cessitatis hñdātē ⁊ copiosam securā ⁊ lōgeuā: ⁊ tā dē
in senectute bonā mortē corā deo pꝫiosaz liberationē
a penis inferni/ ⁊ remissionē pctōꝝ plenarie cū susce
ptione sacramētoꝝ ecclie. Quarto pmissit filios ⁊ fi
lias filioꝝ vsqꝫ i tertiā quartā ⁊ quītā gñationē dare
pcreare ⁊ augere: ⁊ bñdicere ⁊ scꝫficare: et tā dē post
mortē i paradisi gloria soluētes sic decimas colloca
re. Nec sunt vba bñi augustini vbi supra: cui magis ē
credēdū qz istis theologis veri noīs decimas alit ex
ponētibꝫ. An bñs aureliꝫ augu. pꝫtra istos nō soluē
tes decimas vel nō plene soluētes de decē pꝫ vñā
partē clare ibidem dicit. Hoc est iustissima consuetu

do: vt si tu deo tuo decimā nō dedere tua decia reuo-
care scz amitti nouē alias ptes ⁊ dabis ipio militi qđ
nō vis dare sacerdoti: de^o enī nř qđ nobis dignat^r totū
dare ad vitā nřam necessariū dignat^r est a nobis deci-
mā recipere nō sibi. Sed nobis pculdubio pfuturā.
Et dicit ibi glosa qđ decime ex debito reqrunt: qđ sūt
in pcepto dei: ⁊ sicut debitū possunt peti ī iudicio / et
extra iudiciū. Ex quo pz qđ subtractio veri noīs deci-
marū: vel nō solutio ipsaz quacūq; cōsuetudine non
obstāte mala plura iducit vt dictū est qđ ē puaricatio
diuini mādati vt ponit eř de decimis. c. a nobis. Se-
cūdo qđ olim soluētes decimas bonis oib⁹ abūdarūt
vt pz. xvi. q. vii. c. maiores. Tertio qđ decimā non
soluūt vix ad decimā puerunt: vt pz. xvi. q. i. c. deci-
me. Quarto qđ ppē hoc pctm: ⁊ alia multa pctā de^o
scōz pphētā dat nobis celū ferreū ac terrā creā: ⁊ nō
aperit catharactas celi: nec dat pluuias tēpib⁹ suis:
nec icrepat locustas aut tollit tyrānos depredatores
homicidas ⁊ alios iniq̄s nos mille modis deuorātes
vñ deuorat terra cū germie suo p locustas vermes et
brucos: quoz nō est numer⁹ ⁊ dñ cāpi expectant fru-
ctuosī ī fructib⁹ cū est tps ipsorū recollectiōis ira dei
descēdit sup eos ⁊ vsq; ad fūdamēta ipos cōburit: vt
pz. xvi. q. i. reuertimini. Quinto p guerras: p tyrānos
p spoliatores qđ nō decimat ⁊ deo nō dat p violētiāz
vel per ignē: vel per aquas: vel alijs modis tollit et
aufert: et sic tollit fiscus qđ nō habet xps: vt notatur
in p̄dicto caplo. Maiores. xvi. q. vii. Sed dātes de-
cimas veri noīs quadrupliciter remunerant. Et pri-
ma remuneratio vt patet ex dictis est abūdantia fru-
ctūū: secūda est corporis sanitas: tertia est peccatorū
indulgētia: quarta est vita eterna: vt pbat. xvi. q. i.
decime. ¶ Ex predictis ergo rñdetur qđ nō soluētes

decimas vel veri nols decimas nō plene soluētes: sicut
estis vos ipū prochiani & capellani mee ecclie aia cen.
vel alteri⁹ cuiuscūq; ecclie: quorū aliq; vrm soluūt de-
cimas de .xv. ptib⁹ vnā: alij de .xxx. ptib⁹ vnā: alij de
centū: alij nō soluūt decimā de caseo nec de lana q̄ oī
anno renouant: nec de iumētis/ nec de porcis/ nec de
venationib⁹/ nec piscationib⁹/ nec de sale nec de oleo
nec de fructib⁹/ nec de ortis & reb⁹ silib⁹. Et oēs vos
tales etiā si sitis comites barones: nobiles pūcipes:
vel potētes: seculares/ vel regulares estis a deo: et ab
eius ecclia excōicati: sacrilegi fures: p̄dones bonorū
dei & scōrū. & tenemini restituere decimas et p̄mitias
quas nō soluistis/ vel p̄ponere ac p̄cordare cū ecclia:
vt p̄z s̄ decimis. c. ad populi. r. c. tua nos. Et cōpelili
debetis p̄ cēsūrā eccliasicā nec pōt nisi de licētia pa-
pe aliq; ep̄s/ vel p̄dicator/ vel frater mīor: seu curat⁹
vos ab ip̄o pctō decimarū quas nō soluistis absoluerē
nec penitētīā dare: nec etiā dispēsare nisi p̄mo āte oīa
p̄ vos vel v̄fos heredes satisfaciāt de decimis q̄s nō
soluistis: vel p̄cordeis cū ecclia v̄ pietatē dei amore
remitti vobis v̄l det̄ fideiussoriā cautionē de soluēdo
plenarie dū p̄giuo: fortuna euenerit: qz nō remittit̄
pctm̄ nisi restituat̄ ablatū: vt patz de regu. iur. li. vi.

Decimo fui interrogat⁹ de q̄bus reb⁹ decima de-
bet solui et dari. Et dixi ei ac oībus dicoq; deci-
ma est danda de oībus fructib⁹ terrarū de tritico: de
grano quocūq; de ordeo. de siligine. de milio. de sple-
ra. de scanda. de auena. de ricio. de sciba. de ceteris le-
guminibus. et de oībus que sunt arida & seminantur
in terra et colligūtur. Etiam de liquidis de vino. de
oleo. de melle. de castaneis. de nucibus. de auellanis
de pomis et piris. de fructibus omnium arborū. de
feminib⁹ etiā lini et canapis. de bōbicis serici. & alia

rū herbarū q̄ seminant̄ ī terra: de pascuis herbarū aīa
liū/ de herbis ortoz/ de apibus/ de nutrimentis aīaliū/
de ferro/ de paleis ⁊ lignis siluaz/ de iumentis/ de eq̄s
de bobus: de vitulis: de vaccis: de porcis: de peccoris
ribus: de ouibus: de agnellis: de lana ipsarū: de lacte
de caseo: de butiro: de ouis: de gallinis: de anseribus:
de piscationib⁹: de venationib⁹: de argentarijs: de
metallis ⁊ aurisodinjs: de lapicidinjs: de sale ac de
salmis: de balneis: de molendinis: de negocijs: de ar
tificijs: de lucris: de censibus: de pensionibus: de mer
cedibus: de locutionib⁹ ac cōditionibus de stipēdijs
et de reb⁹ captis in guerra iusta etiā debet dari. vt po
nit̄. xxiiij. q. v. c. dicat. Et breuif de cunctis bonis et
rebus iusto titulo acquisitis. Et dare decimam tenē
de tēpore vt patet de conse. di. v. c. xl. et xvi. q. i. deci
me sunt tributa egentium animarum. et xvi. q. viij. c.
Quicunq; .zc. Omnes decime et extra de decimis ca
pitulo Commissum. .zc. Non ē in potestate ⁊ c. pasto
ralis. Itē decimas debet dare doctor de collecta sco
larum et aduocatus de aduocatione pcurator de p
curatione et notarius de scriptura ⁊ mercenarius de
mercede et miles de militia. xvi. q. i. decime. ⁊. q. viij.
Quicunq; Itē decimē p̄sōales etiā dari debēt de iniustis
et iniusto titulo acquisitis vbi dominium transfertur
sicut sunt illa que acquirunt̄ ex meretricio v̄ hystrio
natu. Meretrix enim q̄q; turpis faciat q; meretrix ē
nō tñ turpis accipit cū sit meretrix ecclia: tñ earū non
capit decimas ne videat̄ approbare earūdem pctm̄
vt dicef postea. Et secundum hoc videtur michi q; si
cut elemosina non debet dari de iniuste ablatiis v̄ ac
quisitis: ita nec decime vt ponit̄ in glo. c. extrāmissa
titulo de decimis. Nec sufficiant de isto interrogato
rio. quod quidem clare ostēdit ac precipit qd̄ qui nō

soluūt decimā de omnibus ac singulis supradictis est
iusto titulo ac lucro pueniētibus talis quicūq; sit aut
cuiuscūq; status existat est excoīcatus: et per censu-
ras ecclesiasticas cōpellendus est: vt sepe dictum est
in capitulis supra scriptis.

Ultimo decimo fui interrogatus in dicta insula cor-
tesin qua nobiles nō soluūt decimas de consue-
tudine, qui sunt illi vel que sunt persone q̄ debent de-
cimas ac p̄mitias dare: Et dixi ac dico assertiue q̄ oīs
homo natus de muliere se persona nata de masculino
femina teneat et obligat deo et ecclesie decimas soluere
de cōmuni lege: nisi sit a deo p̄ilegiata vel eius vi-
cario: q̄ oībus hoībus est a deo datū p̄ceptū morale
leuiter: vltimo capitulo vbi dicitur. Quicquid deci-
mum fuerit sanctificabitur dño. et exo. xxij. Decimas
ac primitias nō tardabis offerre dño deo tuo. Cū er-
go sit diuinū p̄ceptum vt dictum est obligat oēs ho-
mines bonos et malos: nobiles et ignobiles: ecclesia-
sticos et seculares: p̄sertim in decimis p̄dialibus
oīs homo cuiuscūq; dignitatis / status ac cōditionis
existat: obligatur sub pena peccati mortalis p̄diales
decimas de p̄p̄iis rebus soluere ratione terrarū et pre-
diorū ac temporū quas deus sibi dedit: quia domini
est terra et plenitudo eius orbis terrarū et q̄ habitant
in eo. Et ipse deus p̄ se ac p̄ suis ministris hanc par-
tem videlicet decimā reseruauit de omnibus rebus ad
vitam necessarijs quas terra vel mare p̄ducit. Ergo
oīs hō inq̄z tum peccator et deo subditus siue sit pa-
pa: siue imperator: siue rex: siue eph: siue dux: siue cos-
mes: siue nobilis: siue rustic⁹: siue diues: siue paup-
siue secularis: vel ecclesiasticus teneat de p̄p̄iis deo de-
cimā offerre decurrēti lege: q̄ sum⁹ p̄p̄us ei⁹ et oues
pascue ei⁹: et nichil oīno habem⁹ s̄m ap̄m q̄ nō acce-

pimus ab ipso: et omnis nostra sufficiētia vite ab ipso
est et sine ipso nichil possum⁹ facere: vt dicit xps Jo.
ix. c. Et omnia nostra opa operat ipse. et nisi dñs edifi
cauerit domū vel gubernauerit i vanū laborant q̄ edi
ficant aut colūt aut gubernāt eā: ergo iustū ē vt deo
patri nro q̄ nobis dedit eē viuere et intelligere: et nō ces
sat quotidie nobis vite necessaria dare: q̄ de decē pti
bus necessariorū ac nutrimentorū quas vel que nobis
dat deus oī tēpore demus ei vnā pte cū gratiaꝝ actio
ne et recognoscām⁹ cū bñfactorē: creatorē: guberna
torē nostrū esse. p̄t̄ ergo ex p̄dictis q̄ oīs p̄sona a deo
creata rōnalis et hūana tenet decimas dare. Et p̄t̄o
patet de xp̄ianis fidelib⁹ laicis et secularibus q̄ sunt
obligati ad soluēdū decias de iure diuino et euāgeli
co vt p̄t̄. xvi. q. i. decie quod p̄t̄ etiā de clericis et sa
cerdotibus p̄pria seu patrimonialia hñtib⁹ seu de ar
tificio viuētibus q̄ tenent decias dare: nō tamē de p̄f
monio seu dote ecclie tenent dare decias: sed de p̄p̄ijs
rebus et paternis siue de reb⁹ patrū suorū: siue predia
sint sita i p̄pria parrochia clericorū: siue in alienam
si per p̄uilegium summi p̄t̄ificis qui est christi vica
rius eēt absolut⁹: vt ponif̄ extra de decimis. c. ij. r. c.
Et nobis etiā violentus possessor ac predo tenet dare
decimas prediales. Etiā heretic⁹ iude⁹ ac sarracen⁹
et infidelis ac turcus tenentur de terris quas colunt de
cimas dare. Etiā si campus vel terra esset seminata
vel culta cū semīe furtiuo tenetur cultor decias dare:
et eā recipere: q̄ non datur decima ratione furti vel
ratione vsure heretis nec infidelitatis: sed ratione p̄
diorum ac possessionum. et breuiter vbicunq̄ trans
fertur dominium rei debet dari decia exempto mere
tricio et histrionatu: ne videat⁹ q̄ ecclia approbet ista.
infideles etiā vt iudei et sarraceni decias p̄sonales

non soluūt: qz dz corpore ecclesse nō existūt: nec ab ea
recipiūt sacramēta: sed bene de terris quas colūt de-
cimas soluūt etiā de aliis? q̄ nutriūt. extra de deci-
mis. c. de terris. Et iā vbiq̄ nō transfert dāium rei
vt in furto ac rapina et violentia: vel spoliatione vel
in simonia: vel vsura: vel iniustis talijs: i gabella: vel i
guerra iniusta: ac in ludo taxillorum: in sententia ini-
qua vel violētia manifesta. aut in scriptura falsa: et si-
milibus: ecclesia dei nō capit decimas psonales: nec illi
tenent dare: qz iniuste acquiruntur: et nō sūt eorū res
sed aliene. Sed omnes illi et si res nō exentant a deci-
mis pdialibus qz nō dāt decimas ratione peccati: sed
ratione predij. Et sic ptz ex predictis qz qui nō soluūt
decimā vt dictū ē cōpellēdi sunt per ecclesiā siue sint
seculares siue ecclesiastici. et sicut dicit de primitias et
oblationibus. put papa declarat in decretis dñs. xij.
q. ij. Precipientes statuim⁹ vt pmitie et decie seu obla-
tiones viuoz ac mortuoz ecclesijs fidelis reddāt a lai-
cis q̄s q̄ retinuerit a cōmuniōe scē matris ecclie sepa-
ret hoc idē dz et mādaf. xxxij. di. c. preter hec.

De decimo fui interrogatus q̄ sunt psonae laice
vel religiose ac ecclie q̄ non obligantur dare de-
cimas aut primitias. et ego dixi. put dico qz hominis
homo teneatur dare decimas deo: tamen domin⁹ pa-
pa et epi qui sunt loco aploz qui fundauerūt ecclesias
possunt aliquas personas privilegiare qz non soluūt
decimas: non ratione personarum: sed ratione locoz
et ecclesiarū et rerū spūalium in quib⁹ cultus diuinus
angē et discēdit et celebratur: a. fides xp̄i manu te-
nentur: et ius diuinū de decimis datū non dissoluitur
nec dissolui potest: qz tales aut. tales sunt privilegia-
ti non reddere decimas: sed manēte eodem precepto
et eadem intētiōe pcepti sūt quedam variatio quo ad

loca et decimas nō recipiētes qz qđ vni ecclie dari de
beret aut vni loco eccliaſtico alteri p p̄uilegiū cōce-
dit̄ r p̄iō sūt exēpti a solutiōe decimarū: et applicant̄
ille decie p̄ defēſione xp̄ianitatis illi ordini vt sūt qui
dā laici militares religioſis q̄ pugnāt vel pugnare te-
nent̄ r certare p̄ iuſtitia fidei cōtra ſarracenos. r ſciſ-
maticos ac hereticos: et infideles: r paganos r p̄mit-
tunt obedientiā ſuis ſupiorib⁹ vt sūt hoſpitalarij mi-
lites ſc̄i iohānis hieroſolimitani. r ſc̄e marie d: pro-
ſla: et ſc̄i iacobi de galicia et ordines ſub regula ſc̄i
b̄ndicti p̄ſtituti militares i hyspania. vt sūt ordo tala-
tra he ordo ch̄iſti. ordo aniſū ordo mūteſie. r ſiles or-
dines sūt exēpti a ſolutiōe decimarū ſi p̄prijs mani-
b⁹ vel ſūptib⁹ ac laborib⁹ excollūt r hoc ē verū ſi poſ-
ſeſſiones ecclie añ cōſiliū later añ ac acq̄ſite ſint vt no-
tatur extra de decis. c. ex parte. r. c. Ad audiētiā.
Sed ſi poſt euenerint poſſeſſiōes vel ſunt eis donate
gratis r ſi p̄prijs mani⁹ eas excollūt tenent̄ decias
dare vt dicit̄. c. ſuper extra de decis. exceptis ergo
iſtis laicis religioſis qui opponunt ſe iſidelibus p̄ cu-
ſtodia xp̄ianitatis omēs alij laici. ſeculares reges. r
principes/ comites/ barones/ ciues/ ruſtici/ ſerui/ do-
mini. obligant̄ dare decias de bonis ſuis iuſto titulo
acquiſitis personales et prediales vt notatur xvi. q.
vij. decimas. Item leproſi qui viuunt in cōmuni r ſtāt
ſimul in vno loco et in vna domo non tenent̄ dare de-
cimas de ortis ſuis qui ſunt i circuitu dom⁹ eor⁹: neq̄
de animalibus ſuis ibidē paſcētib⁹. aut de ipſor⁹ nu-
trumētis vt voluit papa de tertio i ecclieſiis edificādis
c. xi. Sed ſi colūt agros vel vineas aut cuidāt fr̄as re-
nent̄ dare decias ſicut alij laici vel ſi viuūt p̄ ſe i do-
mibus ſuis vel ſi viuēt ſoli i aliquo oratorio vel he

remitorio tenent sicut alij laici dare decimas. et hoc idē
dico de obseruatib⁹ ordinē sc̄i francisci laicis v^l sc̄i
dñici ⁊ penitētia vel de heremitis barbaris qui vocā
tur monsi in regno corsite siue sint viri siue mulieres
ex quo sūt laici et nō presbiteri viuūt p se soli cū eorū
familia ī aliquo heremitorio aut oratorio: ⁊ nō viuūt
in cōi ī aliq^o monasterio. dico q^o tales q̄q̄ seruāt ī lo
cis et capellis ordinū approbatorū et exemptorū: tñ si
colunt agros vel vineas tenent de omnibus sicut lai
ci alij soluere decimas tā p̄diales q̄z psonales sicut re
satur bernard⁹ i. c. *Sup de decimis.* Quia p laicis
reputant: ex quo nō sunt sub p̄fessione ordi^{is} ⁊ obediē
tia: s; viuūt ad volūtate suā ī dicit heremita gij⁹ ⁊ ho
spitalib⁹ et hoc idē de seruicib⁹ ī hospitalib⁹ intelli
gitur qui sunt laici. de clericis hō secularib⁹ ⁊ p̄fisi:
et etiam religiosis q̄buscūq^z dicit hōstiensis ī titu. de
decis vbi tenet q^o siue sit ep̄s / siue p̄f: siue laic⁹: siue
religiosus tenent decimas p̄diales soluere de p̄dio / de
vinea: siue de possessione q̄ nouiter ad ip̄m deuenierit
vel p emptionē ⁊ donationē vel aliq^o quouis mō vel si
habuerit de p̄rimonio. Si enī semel illud p̄diū vel il
la vinea soluit decimā semp soluet postea cuiuscunq^z
p̄sone fuerit etiā si sit iude⁹ vel heretic⁹ vel infidelis
q^o res trāsit cū onere suo: vt ponitur in titulo de decis
c. de terris. ⁊. c. *Lū sint.* ⁊. c. *pastoralis.* et. xvi. q. viij.
Quicūq^z. Veritē dicit canon et ius e⁹ de decimis. c.
A nobis. q^o clerici curati ⁊ b̄ficiati non dāt decimas
de dote seu de patrimonio ecclie si colūt. p̄p̄rijs mani
bus ⁊ sumptib⁹ aut laborib⁹ terras et vineas ecclie.
Sed si eas nō colūt sed laicis ⁊ alijs p̄sonis locāt ad
colēdas p̄ tertia p̄te / vel quarta / vel pro certo precio
tenent colētes ⁊ laborantes decimas dare ecclie. *Ant*
regulare est certe q^o siue sit clericus / siue religiosus.

flue pbf flue eps aut qualicunq; sit bñficiatus nisi q
papam pñilegiatus vñ alio mó exēpt^o tenet quasi ca
strēsi sine pñimonialibus bonis suis vñ de alijs ex eū
tu vñ artificio licite acquisitis soluere decimam supio
ri vñ rectori vt dicit decretū. xvi. q. i. cōquesti. r. c. si
q; laicus extra de decimis. c. in pñcipio. Q. vt dictū
est naturalis rō dicit vt illi q; habēt curā de cōsalu
te pvideant de cōi bono r vtilitate bono r ista dicūt
de clericis p se viuētib^o i suis bñficijs r ecclesijs. Sz
de clericis q; viuūt i cōi sicut sunt canonici regulares
vñ clerici seculares collegialit viuētēs i cōi r nō i p
prio dicit hostiēsis q; non obligatur dare decimas qd
probat p. c. de decimis. xvi. q. i. ergo a contrario sēsu
dicit. ipsi clerici ac p̄byteri q; viuūt: r habēt pprium
de proprijs manib^o vel sumptibus sēntur ioluerede
cimas nō quidē dicit ipse equales equalib^o sicut pbf
p̄biteris vñ rectores rectorib^o etiā diocesiseius dē cū
eis n̄ subsūt nec ab eis recipiūt ecclesiastica sacramēta
ppter q; dāt decie sed supiorib^o ordinarijs r ep̄is q; p
ep̄os p̄mitto r p̄ncipaliter de iure cōi p̄tinet decima
r̄ p̄ceptio vt notatur. i. c. Anno. x. q. iii. r extra de de
cimis. q; eis subsūt omēs de ep̄atu et ab eis recipiūt
crisma r beneficia r sacramēta. Ideo ipsis ep̄iscopis
decimas tenētur dare ipsi clericis minores suis ordina
rijs maiorib^o sicut leuit esolebāt dare decimam sacer
dotib^o et erat p̄ceptum. xvij. c. Numeri. Tbi dicit
dominus ad moysen. P̄cipe filijs israel quoniam
dixi vobis p̄mitias offerre oño. vbi dicit glosa. i. deci
mam decime aaron sacerdoti hoc etiam p̄t per san
ctuz thomam vbi supra. et extra de decimis capitulo
primo p̄t ergo ex p̄dictis q; clerici de bonis patris

nib⁹ debet etiā soluere decimā ac de alijs reb⁹ & bonis.
ex euentu licite acq̄sitas. Sz de religiosis. Sciendū est
q̄ religioſi q̄vocāſ monachi cisterciēſ. & de ordie ſc̄ri
b̄ndicti canonici regularis q̄ viuūt ī cōi. & p̄nt habere
poſſeſſiones ī cōmuni talib⁹ et alijs religioſis ordinū
adz pobatorū q̄ aliquid habēt in cōmuni cōceditnr q̄
de noualib⁹ ſc̄z de terris nouiter cultis et de nutrimē
tis animalū ſuozū nō ſoluūt decias extra de decimis
c. ex parte. et titulo de p̄uilegijs ca. ſed ſi proprijs ſū
tribus ſvl laborib⁹ colunt poſſeſſiones poſt conſilium
lateranū acq̄ſitis alias a p̄dictis noualib⁹ & ortis tenē
tur decias ordinarijs dare vlp̄ b̄ſis curatis: & hoc idē
dico de fratribus medicantib⁹ ſi colunt aliquas fras
vel vineas ſicut colunt iam in iſtis partibus contra
eoz regulā & conſuetudinē faciūt in aliquibus parti
bus mūdi q̄ ſunt obligati ſoluere decimas: ſicut p̄di
cti ordines licet de conſimilibus mendicantib⁹ q̄ztuz
ad decimas nullaz m̄tionē facit ius cōe. nec ip̄os p̄i
uilegiat exp̄ſſe. Quia p̄ſupponit ius q̄ nichil h̄eant
ex proprio. nec ī cōmuni ſc̄dm eozuz poſſeſſionē cui⁹
tamē contrarium in multis apparet. Dico ergo q̄ lz
faciāt cōtra ſuā regulā tenēdo & colēdo vineas & ter
ras non tollitur propter hoc quin ſoluere decimas te
neantur qz non rōne pcti ſz rōne p̄dij ſoluunt vt dictū
eſt ſ̄ iudeo & res tranſit cū onere ſuo vt ponitur ī. c. de
terrīs titlo de decis. et ſi ſint aliq̄ religioſi q̄ recipiunt
decimas de conſuetudinē cappellaruz dnt p̄bfo q̄ non
h̄z vnde viuat competere assignare portionē non ob
ſtante tali conſuetudinē qz dnt h̄e nccia vite ip̄ſozuz &
cōpelli poſſunt per ordinariuz diocēſis: vt notaſ extra
de p̄bēdis. Cum religioſi q̄ non h̄nt nec poſſunt h̄e p̄
rochias ſicut ſunt cisterciēſ & fratres medicantes de

ciimas p̄scribere nō possūt: qz nec possidere l3. xvi. q. i. c. placuit ymo tenent soluere decimā nisi p̄uilegiati sunt. xvi. q. i. peruenit et. c. ḡnalit̄ et. xij. q. ij. duo sunt hoc idem dicit bernardus in. c. nuper p̄tz ergo ex p̄dictis q̄ sunt p̄sone que decimas tenentur soluere sub penis p̄dictis: et qualis sunt cōpellēde p̄ censuram ecclesiasticā. Et hec de isto sufficiant.

¶ Redecimo interrogatus fui q̄b⁹ p̄sonis vel q̄bus locis hec decimē et p̄mitie ac oblationes d̄nt dari. et dixi ac dico q̄ canonice et iuste sc̄dm̄ decreta sanctorū patrum et ecclesie romane decime p̄mitie ac oblatiōes d̄nt dari solis clericis et cultui diuino mācipatis uide licet sacerdotib⁹ et leuitis dū tñ iustū titulū et apparētem habeāt in b̄nificijs. et loco leuitarū pono oēs clericos q̄ nō sūt sacerdotes etiā si primā dūtaxat habeāt tonsurā dū tñ nō sūt matrimonio copulati: qz clerici vxorati sc̄dm̄ hoc nullaten⁹ p̄nt habere ius ī decimis cū nō sint vni⁹ vxoris viri. Sed ad dei officii q̄ sūt ī ecclesia deputati et nō sūt excōicati illi possūt decimas h̄re. Nisi p̄ ecclesiā sint aliq̄ vxorati milites et religiosi p̄uilegiati sicut sūt illi de ordine sancti. Jacobi q̄ sunt ī hyspania q̄ dūtaxat vouēt obediētā paupertatē et castitatē conugalē et possūt sine pctō vxores legitimas habere et filios legitimos p̄creare ī ordine educendo sed succedere in commendis b̄nificijs et decimis nō possunt ipsorum genitoribus quos milites laicos et quos cūqz alios religiosos militares pono loco leuitarum. Et q̄ sacerdotibus et leuitis mandauit. deus dare decimas. patet per superi⁹ dicta ac etiā p̄tz leuiti. xviij. capitulo et secundo parali. ij. c. Unde sanct⁹ thomas secūda sc̄de articulo ftio dicit. primitie debebant sacerdotibus et decime leuitis et mādauit dñs vt ipi loco

¶ ij.

primitiarū soluerēt decimam decime sacerdoti dicēte
dño p malachiaz. iii. c. Iferre omnem decimationem
i horreū meū vt sit cibus i domo mea p ministris me
is qui seruiūt i ecclesia. gratis ⁊ sine labore terenoꝝ
debent laici dare tēporalia ministris dñi vt libere va
care valeant legi dei. Sūt etiā decime tributa aiarum
egentium que dantur prelatiis sacerdotibus et mini
stris ecclesiarum ad tuitionē ⁊ curatonē animarum
et nō debet aliquis illud tributū accipere qui animas
nō curat sicut tributa dantur cesari vel p̄cipi ad tu
tionem corporum decimarum ergo perceptio de iure
cō muni a episcopū videtur p̄tinere presertim ad sū
mū pontificē vel epozū qui est papa vt ptz. x. q. iii. vi
no rexta de offi. ordi. c. Conquerente etiā scōm ius
mater ecclesia pcipere debet decimas nisi p indulgen
tiam: vel p̄ scriptionem aliis ecclesiis cōcedantur de
cime ipse. vt ptz de decimis c. Lū contingat et xvi. q.
vii. decimas itē ad parrochiales ecclesias et capellas
decime ipse p̄tinent scōm diuersas consuetudines ex
tra de decimis. c. i tua Solis ergo p̄sbyteris ⁊ ministris
ecclesie qui sūt viri spiriuales ius p̄cipiendi decimas
quod ē annexū spiriuali vel est spirrituale iurre uatu
rali ⁊ diuino est concessum etiam si clerici sunt mali et
fornicari publici vel fures: aut si etiam scirent eos si
monacos soluende sūt eis decie rōne sacramentoz q̄
fidelib⁹ cōferūt enī lz sint mali iustū enim ē vt q̄ sem
nant spiriualia merāt et carnalia: qz decime ratione
dei dantur potius qz rōne diuini officij vt dicit textus
Tua de decimis vbi de hoc glosa. Cum ergo decima
si quidam nexum spiriuali et sit in se spiriuale solis
viris spiriualibus hoc est ministris ecclesie naturali
et diuina ordinatione debet qui soli principalit̄ dare

sacramēta tenētur ⁊ nulli alij maxime quōq; sacramē
ta. Eis ergo ē dāda decima proprie qz principaliter
propter sacramēta datur vt notat de decimis. c. Tua
Ex quib⁹ sequit⁹ q; laici coniugati qui nō sunt ī sortez
domini: vocati etiam non coniugati nullo modo pos
sūt decimas habere: qz esset cōtra ius diuinum quod
nō pōt infringi quacūq; auctoritate vel consuetudine
Unde ius decimarum cum sit mere spirituale nō po
test laicis etiā per aliquod tēpus infederari sicut nec
ius recipiēdi oblationes vt ponitur extra de decimis.
c. q̄uis. Nec pōt ē laicus pecimas nec primitias sicut
nec alia mere spiritualia iure hereditario possidere ⁊
iō ipas p̄scribere vel possidere nō pōt: vt ponit extra
de decimis. c. Adhuc Et merito laic⁹ nō potest deci
mas habere: qz res spirituales non debent tangi: nec
haberi a laico vt est res sacra. vt calix ⁊ corporalia ⁊ si
milia vt patet. r. q. i. hāc consuetudinē. et extra de in
stitutionib⁹. cum ī ecclesia. Eodē modo sicut ius per
cipiēdi decimas nō pōt haberi a laico: nec decima ip
sa integra q̄ ē quedaz oblatio sacra ⁊ deo sacrificata po
test aut debet tāgi a p̄sona laicali. Et si laic⁹ decimas
vel ius decimarum non potest habere multomin⁹ lai
ci ipi ecclesiar ⁊ parrochias aut bñficia ecclesiastica pos
sunt quacūq; auctoritate habere cū tales p̄pter in
hibitionem diuinaz nō sint capaces attēto q; propter
ecclesias et beneficia ac sacramenta datur decima.
Peccat ergo grauissime ⁊ moraliter laic⁹ quicūq; ⁊
merito sunt p̄dones ac fures. Jesu xp̄i tenentes ec
clesias: et capellas: ⁊ beneficia ecclesiastica quocūq;
titulo vel auctoritate ⁊ recipiētes decimas ⁊ p̄mitias
ac oblationes dictarum ecclesiarum seu capellarum.
Non obstāte q; aliquā partem decimarū alicui p̄b̄o

assignent et tradant: quia faciunt contra preceptum
iuris diuini et ecclesie. Et consimiliter peccant mora-
lit ac grauissime prelati et episcopi superiores pbriz
alij quicunq; ministri ecclesie qui ad tempus vel iper-
petuum vendunt, vel donant vel concedunt alicui per-
sone laice aliquam ecclesiam vel ius aut potestatem de-
cimaz ac primitias percipiendi aut medietatem ip-
sarum decimarum seu primitiarum vel alteram par-
tem in ipsis concedunt. Quod clare ille sanctus gre-
gori⁹. i. q. iiii. dixit ac etiaz declarauit vbi dixit. Per-
uenit ad nos fama sinistra q; quidem eporuz proprie
dioceſi decimas atq; xpianorum oblationes non con-
ferunt sacerdotibus sed potius personis laicalibus
scilicet militibus siue seruitoribus suis vel quod gra-
uius est suis consanguineis. Unde si quis mo eps in-
uetus fuerit hmōi diuini precepti transgressor inter
maximos hereticos et atirps nō minim⁹ habeatur. Et
sicut i cena synod⁹ de cimoniacis cēsuit et episcopus
q; dat et q; recipiūt ab eo siue ab eo siue precio siue bñ-
ficio eterni incēdij ignib⁹ depurentur. hec ibi. Unde
nullo mō v3 collectio decimarū facta laicis post gñā
le cōſſ. iū lateranensē celebratū sub alexādro papa qz
talis collactio est penit⁹ interdita vt ponif in titulo de
decimis. ca. prohibemus ymo deponendi sunt trans-
gressores vt ponitur in. c. quis de decimis dicunt tñ
quidā canoniste moderni quorum dicta possunt tene-
ri ad libitū legētis nisi peccelliam determinetur q; de
cimaz fruct⁹ possunt ex causa cōcedi laico tēpore
vite sue sed non īfederari qz fruct⁹ decimarum etiaz
possunt vēdi ad rps extra de decimis. caplo. Ad hec
et caplo qzuis vbi de hoc ī glōsa. c. laici i titulo. He p-
lan vices suas caplo penultimo. Similiter possunt

ad tēp⁹ locari extra de locato et p̄ducto. ca. ij. vbi de
hoc ius vero decimarū cū sit iere spirituale nec potest
laici ad tempus vēdi nec etiā ifederari sicut nec ius
oblatiōes p̄cipiēdi extra de decimis. c. q̄zuis. Et vere
salua reuerētia dicētū vellē audire q̄ ille d̄ca inter de-
cimarum fructus et ius decimarum nisi valent isti di-
cere q̄ decimarū fruct⁹ sūt corporales. Et ius decima-
rū ē res spūalis. Ex qua opinione sequit⁹ q̄ fruct⁹ de-
cimarū non sit p̄ceptū morale. et per p̄ns nec decima i
se et absolute cōsiderata ē p̄ceptū nec res spūalis pa-
tet p̄na qz p̄ceptū morale ē de rōne virtutis et spūalita-
tis. sed fructus decimarum non sunt virtus nec de rō-
ne virtutis: qz p̄ eos sūt res corporales. ergo decima
nō ē quid spirituale aut ānexum spūali qd̄ est contra
oēm sc̄tōz dicta. ¶ Itē si fruct⁹ decimarū non sunt de-
cima: sed sunt due res absolute: ergo p̄nt separari vdi
si qui saltē diuina virtute: ergo possūt esse fruct⁹ de-
cimarum et tñ illoz fructū nō erit decima quod vide-
tur icludere p̄radictionē. ¶ Item si dicis q̄ ecclesia
decimat et si cōsuevit fieri p̄ totū mūdū q̄ laicis sine
p̄c̄d̄ vēdūtur fruct⁹ decimarū et nō ius decimarum se-
q̄t ergo q̄ rustic⁹ et colon⁹ nō solues decimas laico lo-
catori vel receptori decimarū nō peccat. Nec etiā ille
laicus q̄ petit fruct⁹ decimarū p̄t ip̄m facere cōuenire
in iudicio. p̄bat p̄ns: qz iste laicus p̄ se nullum habet
ius ī decimis q̄re ergo petit rē ī qua p̄ se nullum ius vi-
detur habere. item etiam si fructus decimarum p̄t
vēdi ac tēpus vel imperpetuuus et non decima sint ius
decimarū: quia ē res spūalis eodē mō ecclesie ep̄a-
tus capelle et oīa bñficia ecclīastica p̄nt vendi laicis
ad tps vite ep̄orum. et calices ornamenta oleum san-
ctū et crisma: et cetera spūalia bona p̄bat: qz vēdūtur

fruct^o ipsar^{um} ecclesiar^{um} ep^{iscopatu}m b^{eneficio}rum calicis olei s^{an}cti
cti crismatis q^{uia} lz sit s^{an}ct^{um}: t^{ame}n adhuc fruct^{us} ip^{sorum} poss^{et}
in coquina p^{ro}ficere p^{ro}le^{re} b^{ene}dic^{ti}oⁿe d^{omi}ni n^{on} v^{er}ed^{er}e^t
p^{ro}pter hoc ins^{er} ip^{sar}um ecclesiar^{um} et capellar^{um} siue cali
cum aut olei s^{an}cti quod apud me n^{on} est intelligibile.
Et ideo simpliciter text^{us} decretor^{um} et dictis s^{an}ctor^{um}
patrum vt iac^{et} simpliciter adhereo sine aliq^{ua} alia ex
positione nisi s^{an}ct^a ecclesia aliter determinauerit cui^{us}
dominationi si aliquis resistat n^{on} se catholic^{um} sed he
retic^{um} cu^m p^{ro}hab^{er}e vt dicit Jeronim^{us}. xxiij. q. i. ca. hec
est fides. Ex istis ergo perpenditur clare q^{uod} nec ius deci
mar^{um} nec receptio ipsar^{um} qu^{am} pro eod^em sumo nec ip^{sar}um
dec^{im}a p^{oss}unt vendi alicui laico cu^m bona c^{on}sci^{en}tia cum sit
res spiritualis r^{ati}oⁿis. Et q^{uod} hec sit iⁿterio^{rum} s^{an}ctor^{um} patr^{um}
sine expositioⁿe alia lege gregori^{um}. xvi. q. vii. ca. deci
mas vbi dicit. decimas q^{uod} s^{un}t iⁿ vsu pietatis p^{ro}cessas cano
nica dem^{on}strat auctoritas a laicis possideri actorita
te apostolicas p^{ro}hibem^{us} siue eni ab ep^{iscopis}: siue a
regib^{us}: siue q^{ui}buscu^mq^{ue} p^{er}sonas eas receperit nisi eccle
sie reddiderit sci^{at} se sacrilegi crimen committere et
eterne damnationis pericul^{um} iⁿcurre^{re}. Et alex^{ander} in
consilio lateranensi extra de decimis. c. p^{ro}hibem^{us} dis
cit. P^{ro}hibem^{us} ne laici decimas cu^m a^liar^{um} suar^{um} pericu
lo detin^{er}es iⁿ alios laicos aliq^uo tr^{an}sferre possint. Si
q^{ui}s vero receperit r^{ati}oⁿis sue n^{on} reddiderit xp^{rist}iana se
pultura priuet. Et q^{uod} eti^am n^{on} sol^{um} ius decimar^{um} s^{ed} eti^am
decimar^{um} fruct^{us} n^{on} possunt v^{er}di sine pct^o simonie ali
cui p^{er}son^e laico manifestat paschalis sec^{un}d^{us} papa ro
man^{us} iⁿ p^{ro}filio. i. q. i. In decretis vbi dicit. Altare r^{ati}oⁿis
decim^a p^{ro} pecunia dare est spiritum s^{an}ctum vendere r^{ati}oⁿis
simonia caz^{us} here^{re} sim^{on}ia null^{us} esse ignorat. Sicut ergo c^{on}
secrat^{um} integr^{um} n^{on} potest vendi laico: sic r^{ati}oⁿis decima

77
integra emi non potest sine peccato a psona laica. Et
tamen est verum q̄ ex privilegio pape potest laic⁹ ad
tempus modicum ⁊ non imppetuū decimas recipere ex
manifesta causa presertim contra hereticos vel sarra-
cenos pro fidei defensione et dillatatione. Tamen in-
ferior papa non potest concedere hoc nisi ad modicū
tempus et cum licentiā pape: vt ponitur in. ca. prohi-
bemus extra de decimis. Nec possunt laici eas tenere
sine peccato rustici soluentes eas laicis presertim si cō-
tradicat ecclesia vel ep̄s etiam si soluunt p̄ merū qui
potest cadere in constantem virum: vt ponitur extra
c. Metus et. c. Ad audientiam excusantur non a to-
to sed ad tanto: qz iniuriā dei ⁊ ecclie verbis et factis
nō repulerūt. q̄ iniuria sit i laicos p̄ decimarū pceptiōe
vt ponit extra de clericis. c. ultimo. Et sic correlariū
ifero i hoc iterrogatorio q̄ sicut laicis nō pōt dari nec
vēdi decima vel p̄mitia cū sit res sacra: sic dico q̄ nul-
la prochialis ecclesia aut bñficiū curatum pōt dari at
p̄mitti sine pctō alicui puro laico. ⁊ nulla ē collatio seu
p̄missio: ⁊ ē cōtra iusticiā quacūqz fiat auctoritate que
de bñficio clerico alicui p̄sone laice: nec pōt p̄ ipsum
laicū aut p̄ quacūqz aliū allegari consuetudo que sic
non valet in decimis: sic nō tenet i ecclesijs possessiō q̄
debet modo a laicis. p̄z correlariū: qz ip̄i laici talium
bñficioz nō sunt capaces: primo qz nō sunt vocati in
sortem et hereditatem dñi. Item non possunt sacra-
menta cōferre p̄ter que cōferūtur ecclesie. Item non
possunt vt dictum est decimas habere seu possidere
cum nō sint p̄bfi: ⁊ dei ministri nec penitētiās iūgere
seu corp⁹ xp̄i cōficere. Et ideo quicūqz laic⁹ vi vel spō-
te occupatōe seu t̄pis p̄scriptiōe aut possessione regit
gubernat ⁊ possidet aliquod bñficiū curatū vel parro-
chiale ecclesiā vt percipit decimas p̄mitias fruct⁹ ⁊

redditus eiusdē sicut fit i illa excōicata r destructa i
sula corfite r solebat epib⁹ meis aliqui fieri rome dico
q^d talis psona laica ē sacrilegia r excōicata r efne pdi
tiōis filia sicut dicitur ē de laicis decimas occupatiōib⁹
vbi supra: qz violēt r aliūde sicut fur r latro intrat do
mū dei r recipit spūalladeo dedicata q̄ solis sacerdoti
b⁹ pperit: r q̄ aufert ea vt sacrileg⁹ iudicat. xvii. q. iiii
c. Sicut q̄squis. Qz vni⁹ ecclie sacerdos eē debet et
nō vn⁹ laic⁹ vt ponit extra de p̄bēdis. c. Cū nō igno
res. Et qz oīs sacrileg⁹ ē ipō iure excōicat⁹ vt ponit.
xi. q. iii. c. Canonica r. xvii. q. iiii. Dis ecclie. Itō oēs
isti vendicantes sibi ius i ecclis qui sunt laici sunt ex
communicati r āpli⁹ excōicādi r cōpellēdi tanqz tirā
ni r inhabiles ad bñicia eccliaistica dimittenda quia
ecclesiastica bñicia ppter diuina officia sūt cōstituta
que isti laici nec sciūt nec facere possūt vt ponitur. xi
q. ii. Concesso. Et xvi. q. i. c. Generaliter ymo dico pl⁹
ego pauper ep̄s hyspan⁹ q̄ ep̄i vel abbates vel presby
teri vel bñficiati seu prelati cōcedētes aut conferen
tes ecclesias laici sunt suspēsi p trienniū ipso iure: et
ip̄si laici nisi dimittant in libertate sua ip̄as ecclesias
et bona sua sunt ipō facto excommunicati: etiā cuius
cunqz stat⁹ vel cōditionis existāt vt ponit clare libro
sexto de sententia p̄cepti r diffinitōis ymo dicitur ibi
dem q̄ si aliq̄ persone ecclesiastice dent laicis vel per
mittant aliquam quorā p̄nētū vel suozū bonozū
vel ecclesiarū aliquam q̄ritatem vt puta medietatez
vel tertiam artē decimarum vel oblationū absqz licē
tia pape. dantes et laici recipiētes sūt ipō facto excō
municati. et q̄isti laici tenētes sic ecclesias curatas
et recipientes contra deum bona ecclesiarum sunt fu
res: et raptōres: et male fidei possessōres tyranni et

ecclesie immunitatis violatores et sic sunt consimili-
ter decimarum et bonorum ecclesie laici detentores et
emtores et occupatores. Ideo dico qd talib' intrusis
et nullum iustum titulum in ecclesiis et decimis habē
tibus rustici et debitores ecclesiarum possunt sine pec-
cato decimas oblationes et primitias denegare fura-
ri et abscondere et alios pios vsus pauperum destri-
buere et sicut non tenetur quis dare gladium in manu
furiosi sic nec isti forsaz saluo meliori iudicio tenentur
dare decimas nisi suo sacerdoti vel episcopo. Et qd de
eime dentur laico nullatenus obedire tenentur quam
sententiam clarus manifestat. Innocentius super ti-
tulo de iure in rando capitulo .iij. vbi dixit qd notorie
intrucis in beneficijs vel non promotis infra tempus
a iure constitutum et etiam priuati qui sunt male fi-
dei possessores et per violentiam tenent beneficia de-
bitores dignitatis nunqz debent soluere aliquid ne si-
bi causam peccandi presentent. Et si soluent tali perso-
ne non liberantur per talem solutionem: quia non si-
bi sed dignati sunt obligati. Quia ipse dicit qd debent
potius excommunicationē tollerare qz contra consciē-
tiam soluere vt arguitur extra de sententia excommu-
nicationis .c. Inquisitionem. Et sicut istis sunt supra
dicto denegando ita filijs presbiterorū qd in corrite de
quadam peruersa consuetudine sine pape licētia suc-
cedunt suis progenitorib' i eisdē bñficijs et dignitati-
b' vsqz i triā et quartā gnationē nō attēdētes qd nō tol-
lit viciū p successionē di. lvi. dñs ihūs et i iure. Succes-
sionē hereditariā detestā i dei ecclia. vt pz extra de fi-
pres. Extramissa. Et iō bñficiū iure successiōis nec pe-
ti nec hfi pōt nec psanguinitatis vt ponit extra de pbē
c. l. Lōferēda em sūt nō carnis et psanguinitari et nos

billitati sed iustis meritis vite extra § p̄b̄s. c. Sup̄ r
c. Multa Lū ergo tales filij p̄b̄oꝝ succedētes sine me
dio suis parētib⁹ sint male fidei possessores taliū be-
neficiōꝝ sequit̄ q̄ rustici ⁊ capellani sciētes eos esse
tales peccant graui⁹ si eis offerāt decimas vel oblati
ones ac iura seu bona suarū curatarū ecclesiarū qui
dant eis peccandi occasionē. ⁊ qui occasionē dāni dat
damnum dedisse videtur. vt p̄t̄ extra de diuortijs. c.
Significasti. Ex p̄dictis ergo p̄t̄ q̄tū sit illa consue-
tudo pessima ⁊ detestanda qua laici decimas ecclesie re-
cipiunt ⁊ occupāt emunt et vēdūt et tenēt ecclesias ⁊
b̄n̄ficia et se ipediūt factis ecclesie spiritualib⁹ ergo
p̄ d̄n̄m n̄m papā ⁊ p̄ cōsiliū ē reformāda talit̄ q̄ i fa-
ctis et negocijs redditib⁹ ⁊ b̄ onis ecclesie nō se immisce-
ant seculares cū clericis vt precipitur extra de decimis
de vitaz honestate clericōꝝ. c. et de cōsecratiōe di. iij. c.
c. Sacerdotes. Et hec de tridecimo interrogatorio.
Quartodecimo interrogatus fui si peccato staret
ista consuetudo i regno consistere que est q̄ vbiq̄
q̄ soluitur decima in agro vel vinea primo deducun-
tur q̄t̄tatis seminis quod fuit seminatum. Secundo
deducuntur expense facte in vineis vel agris. Tertio
soluūtur ante omnia domini quorum est campus vel
possessio. Quarto mercē narij ⁊ conductores q̄ labo-
rauerunt in colēdo et etiā fabri qui instrumenta ferrea
fecerūt vel reparauerunt contētentur ante q̄s de⁹ de cā.
Quinto etiā rustic⁹ qui seminavit cōputat q̄t̄tuz gra-
num pōt ipse cum sua familia comedere infra illud
tēpus quo metit et excutit a palea granum et alius p̄
solutis § residuo grano vel vino. quod remanet solui-
tur decima. ¶ Itē de ouib⁹ et de vitulis ac bestijs de
caseis et porcis quod deteri⁹ est soluitur pro decima

Item decimam illam nō portant ad locū vbi ē ecclesia
vel capella: sed exponunt eā in campo vel ī agro ⁊ nō
curant vtrum predatur vel non. Et q̄ hec sunt ī mul-
tis partib⁹ querebat a me vtrū possit fieri sine peccas-
to. et ego dixi sicut dictū est q̄ decima est duplex scilicet
predialis et personalis et tūc res conclusiones po-
sui salvo semper meliori iudicio. Quarum prima est
q̄ anteq̄z fiat separatio aliqua in cāpo de vino vel de
grano vel de bestijs ac de lana vel de caseo. debēt ru-
fici notificare ecclesie ⁊ dare p̄mitiaz de toto cumulo
alias committitur peccatū mortale et est cōpellēdus
quilibet rōnē decimatā solvere. patet ergo p̄ superi⁹
dicta q̄ de oībus debet dari decima iuxta preceptum
dei ⁊ quicunq̄ xpian⁹ ad quē peruenit res nō decima-
ta tenetur ipsaz decimare maxime in predalibus. et
ideo decime si sint prediales et distincte nō deductis
expensis nec cōputatis sumptibus vel laborib⁹ ac va-
camentis vel mercenarijs debēt dari ecclie vt patet in
capitulo. cum homines. et c. Tua nobis titulo de deci-
mis. Ande nec semen computādū ē nec deducendum
licet alias sunt decimatū q̄ crevit forsan ī cētuplum
vel quinquagesimū ⁊ ideo non iudicaf̄ fuisse decima-
tum vt dicit̄ titulo de decimis. et ita dñs tenet solue-
re decimas p̄diales de pre sua et quilibet tenet de pre
sua nō decimata etiam si sit mercenarius non dedu-
ctis expensis censu tributo semine sumptib⁹ laborib⁹
vacamentis messozibus vt ponitur. c. in aliquibus ex-
tra de decimis. naz dande sunt decime statim anteq̄z
separatio fiat vt dictū est. sed si separatio foret facta
anteq̄z veniret ecclesia tunc dñs de parte sua ⁊ mercē-
narius de sua decimas soluāt vt p̄z extra de decimas. c.
tua nobis. Et sic dicēdū ē de p̄mitia q̄ debet solui de

toto cumulo primo anteq̄ soluat̄ decia: q̄: p̄rio fuit
nobis a deo in p̄cepto cōmēdata quod declaraf̄ exo.
xxij. c. vbi dicitur sicut dictū est. Cum messueritis se-
getem offeretis manipulos spicarum primitias mes-
sis v̄s ad sacerdotem qui leuabit fasciculum coram
domino vt acceptabilis sit pro vobis. Et sic persolu-
ta p̄mutia tā de bestijs q̄ de agrijs immediate r̄ ple-
narie soluetur decima predialis. Sed in decimis p̄so-
nalibus nō sic fit secūdū aliquos doctores quia si sur-
gant vel veniant ex pecunia ex lucro ex negotio ex ar-
te q̄ fuerunt iam alias decimata tunc deducunt̄ r̄ cō-
putantur expense facte. Si vera illa res v̄ illd̄ lucrū
aut pecunia aut mercantia nunq̄ sunt decimata tūc
non deducunt̄: nec cōputant̄ expense nec labores aut
sumptus. vt ponit̄ extra de decimis: capitulo. Pasto-
ral. Sed soluēda est simpliciter sicut predialis. ¶ In
secunda conclusiōe dicit̄ q̄ obligat̄ sub pena peccati
mortalis rusticus ad decimā anteq̄ fiat separatio ali-
qua in predialibus statim cū fructus sūt collecti r̄ p̄-
cipiunt̄ dari decime prediales. Et q̄ hec propositio
sit vera sc̄z q̄ tar de dare decimas sit peccatum patet
per simile argumentum. xvi. q. i. c. Quod qui non fe-
cerit. Unde periculum decimarū ad ipsum spectat q̄
eas dare debet sic ē in mora prop̄ culpā suam. Si ve-
ro sacerdos recipere non vellet vel ecclesia tunc peri-
culum decimarum ad sacerdotem spectat q̄ mora illi
nocet p̄ quē mora facta fuit de vsu. r̄ dixi q̄ p̄diales
de grano r̄ vino statim dare debēt q̄ decimē p̄diales de
agnis: de vitulis capretis: porcis: pullis: eq̄s r̄ aiali-
b⁹ vinētib⁹ debēt dari deo cū fuerūt nutriti nō indul-
gētes lacte inefno q̄ si alias darēt cū nascūtur fieret
fraus et dolus ī solutiōe decimarū r̄ p̄ nichilo decima

reputaretur. et fraus et dolus nemini patrocinari de-
bēt vt ponit extra de script. c. sedes apł. ¶ Ad terciā
cōclusionē dixi q̄ tales decime prediales ex vi p̄cepti
diuini debēt p̄ decimatores ipsarū ad illā ecclesiā cui
dantur deduci vł deportati p̄z ista p̄positio p̄ aucto-
ritatē dñi dicētis Malachi. iij. c. Inferre omnē decia-
tionē i horreū meū vt sit cib⁹ i domo mea ergo debet
illa decima deportari i horreū ecclesie ex dei p̄cepto et
auctoritate. vtrū aut̄ excuset cōsuetudo cōtraria q̄ iu-
ri derogat postiuo a peccato si nō deportaret ad ec-
clesiā vt p̄z de cōsuetudine ca. Dilectus nō ē p̄sentis
speculationis tñ in dubijs securior via ē eligenda: vt
ponitur. c. significasti. extra de homicidio. et extra de
sepulturis. c. sacris etc. ¶ Ad quartā cōclusionem di-
xi q̄ cum decima soluitur de animalibus vel de alijs
rebus nec meliora nec deteriora: s̄z mediocria debent
solui pro decima. vt p̄z. x. q. v. c. hoc ius porrectū. ita
q̄ maxime de animalibus viuētib⁹ nō debz solui de-
cima de melioribus seu peiorib⁹ s̄z de mediocribus s̄z
cut. transeunt sub virga pastoris. indignum est enim
dare deo deteriora que d̄dignatur recipere morta-
lis homo. vt patet. xlix. di. ca. vltimo et. xvi. q. vii.
Omēs decie. et faciēs cōtrariū peccat mortalit̄ et gra-
tissime et debet cōpelli et potest per eccliam. Quia de-
cima ē debitū necessarium quod quis tenetur dare et
non voluntariū vt dictum ē supra et dominus dicit le-
uiti. vltimo. Quicquid decimū fuerit. videlz i diuidē
dor numerando sanctificabit dño: et nō eligez bonnz
nec malū nec altero commutabit s̄z quale venerit ta-
le domino deo dabitur. Cū ergo hoc sit dei p̄ceptū fa-
ciens ergo contrarium sciēter peccat mortalit̄. Tol-
latur ergo illa p̄dicta cōsuetudo pessima et reformet̄

sub certis penis per dominū papam ⁊ cōsiliū q̄ solua-
uatur decima expensis et sumptibus nō deductis. et
hec sufficiant de quartodecimo interrogatorio.

Decimo quinto fui interrogatus per illos insula-
res consistit qualiter inter ecclesias decime possunt
vel debent diuidi: quia videmus in locis et consuetu-
dine q̄ ecclesia parochialis que confert sacramen-
ta nichil recipit de decimis a suis parochialis qui co-
lunt terras ī illa parochiali ecclesia. etiam aliquādo
videmus q̄ medietas datur ī ecclesia reputat p̄ totū
mūdum vinea vt patet. xxxiij. q. ij. c. loquitur. Ideo
vna ecclesia cōtra aliam ecclesiam potest prescribere
decimas maxime si eas recipit seu recepit per spaciū
xl. annorum pacifice sine aliqua contradictione. Et
patet extra de prescriptionibus. Sed laic⁹ nunq̄ po-
test prescribere decimas etiam si per mille annos re-
ceperit pacifice vt patet extra de decimis. c. Ad hoc. et de
prescriptis. c. Causam ⁊. xvi. q. ij. c. i. Nec etiam mo-
nachi ⁊ alij religiosi possunt contra parochialem ec-
clesiam p̄scribere decimas nisi titulum ostendant qui
causam dicit p̄scribēdi. extra de decimis. c. nuper ⁊. c.
dudum. ⁊ de prescript. cum dilecti. Excepta ergo ista
prescriptione ad ecclesias ⁊ clericos q̄ iuri communi
derogat dico q̄ decime p̄sonales que dantur ex his q̄
acquiruntur ex artificio vel militia mercantia vel que
habetur ex piscatione vel venatione ex molēdinis ex
siluarum lignis. ex herbarum pascuis ⁊ similibus he-
dande sunt illi ecclesie vbi quis recipit ecclesiastica sa-
cramenta quia inf̄ p̄sonales decimas reputantur pre-
dicta ⁊ possunt dare in fine anni vt sic maior utilitas
crescat ecclesie. vt ponitur extra de decimis capitulo

Ad apostolice .vbi de hoc in glosa . Sed decime p̄dia
les que debentur ex his que veniunt ex fructib⁹ p̄dio-
rum . he dande sunt illi ecclesie in cuius territorio p̄-
dia sunt sita . vt ponitur extra de parrochijs . c. vlti-
mo . r . c . de decimis Ad apostolice nisi cōsuetudo con-
traria esset inf̄ illas ecclesias parrochiales vel etiam
diocesis quia in multis locis dantur decime vbi p̄dia
sūt sita . In alijs vero locis vbi q̄s hz continuū domi-
cilium . In aliquibus vero diuidūtur per mediū . r sic
standū est consuetudini que derogat iuri : vt ponitur
extra de decimis capitulo . Cum sint homines . itē fe-
tus seu partus animalium vt agnelli : capretti : vituli :
pulli . et consimiles oua gallinarū et ancerū r silia q̄
immutate decime appellant . et fructus ortorum r arbor-
um dicuntur esse prediales . et debent solui vbi aia-
lia pascuntur vel vbi sunt orti vel arbores : vt ponit̄
extra de decimis capitulo . Ex multiplici et capitulo .
Comissum . et si per medietatē anni pascunt̄ i territo-
rio vnius ecclesie equum est vt diuidantur inter illas
ecclesias . argumētum ponitur ad apostolicaz : extra
de decimis . vbi de hoc in glo . qz boues de eō fundo in-
telliguntur in quo nutriūtur vt . ff . de fundo . Hoc idē
dicit sanctus Thomas secūda secunde q̄stione octua
gesima septima articulo tertio . Sed decime noualium
que de nouo sunt debēt dari illi ecclesie : in cuius par-
rochia noualia sunt sita et episcopus inde habet p̄tē
suā . et si dubitatur et nō apparet in cuius parrochia
sūt sita potest episcopus ea sibi v̄dicare . extra de de-
cimis capitulo . Quoniam r . xij . q . i . precipim⁹ . item
decime insularum que surgūt de nouo debentur illi epi-
scopo vel parrochie de cuius prouincia cēsantur insu-
le ille : vt ponitur extra de iudicio capitulo Insule . et

sic patent ex predictis responsiones et solutiones ad
quedam interrogatoria facta michi super decimis et
decimarum solutione que valde sunt necessaria et vi-
lia ad sciendum unicuique episcopo vel plebano seu re-
ctori curata ad pascendum ad populum publice die-
bus festiuis et dominicis ad minus vnum de istis in-
terrogatorijs quolibet festo: et ad interrogandum in
confessionibus et penitentijs impendendis.

¶ Sequitur aliqua notabilia
super decimis.

Incipiunt quedam notabilia super decimis.

Dimum notabile est in confessionibus et in iudicio: publice ecclesia potest petere decimas proteriti temporis iniuste detentas a quocumque detentore seu possessore etiam violento: extra de decimis. c. Pastoralis. 2. c. In aliquibus. et. xvi. q. vii. quicumque. Et illi tenentur restituere si habeant: unde nec alias dabit absolutionem confessor: quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. xiiij. q. vi. Si res aliena. unde dicit decretum. xvi. q. vii. Quicumque quod si quis longo tempore non soluit decimas veniat ad penitentiam et imponatur ei si minus bene dedit modo emendet prouiso tamen ut ei remaneat unde vivere possit: quoniam quicquid habebit clerici pauperum est. xvi. q. i. Quoniam quicquid. et. xxiii. q. iiii. Conueniat quod autem imponatur ei etiam ut in totum satisfaciatur si ad formam venerit pinguiorem: extra de solutionibus. c. Tardus. Potest etiam tamen sibi remittere ecclesiam totum vel partem si sit pauper.

Secundum notabile est si aliquis velit dare ecclesie unam possessionem perpetuam et sic remaneant libere alie possessiones sue a solutione decimarum certe hoc facere non potest: sicut dicit bernardus extra de re permutatione. c. Exhibita in glosa que incipit: et sic.

Tertium notabile est Nec episcopus nec cathedralis ecclesia: nec aliquis rector curatus seu beneficiatus potest impignorare decimas nec recipere in pignus decimas parochialium ecclesiarum: etiam si in eis habeat ius patronatus. Nec potest episcopus in hoc sua auctoritatem dare his temporibus: ut patet in. c. Interdictis: extra de decimis. Et facta est hec prohibitio ut

sic facili⁹ decime ad prochiales ecclesias reuertant.
Quartum notabile est priuilegiū factū religiosīs
quibuscūq; q; de possessionibus suis decime nō soluā
tur perditur. et nō valet vbi ecclia parrochialis fue
rit enormiter lesa nec extēditur ad possessiones loca
les vel empras vel ad firmā cōductas nec etiā intel
ligitur de p̄dīs alienis cōductis ⁊ suis alijs locatis:
vt ptz extra de decimis. c. Dilectus filius. vbi de hoc
et duobus capitulis sequētib; et. c. Licet.

Quintum notabile est. Et si decimarū fructus pos
sunt vendi ad tēpus: ergo ad tēpus alicui p̄sone lai
ce locari. vt dicit. c. Ad hec. et. c. q̄uis. de decimis.
vbi de hoc i glofa et. c. Laici ne prelati vices suas. c.
ultimo: et extra de locato et cōducto. c. ij. Tamē hoc
seorsum et diuisum potest intelligi propter securita
tem cōscientie salua maiorum sentētia: quia cū deci
ma sit res spiritualis nō potest cadere in laicū: extra
de iusticia. c. Sit in ecclesia et argumento. p. q. i. p̄ ac
cōsuetudinem. Et voto decimam vt dixi ius decima
rum quod nec vendi nec locari potest alicui laico/ si
cut nec ius percipiēdi oblatiōes: extra de decimis. c.
Sanctuarijs. et extra de iure patronatus. c. de iure ⁊
de simonia. c. Querelam.

Sextum notabile est clerici male alienatas deci
mas a prelatīs possunt remouere seu reuocare: vt pa
tet. xij. q. i. Non licet. Et licet spiritualia cum tem
poralibus non permisceantur: extra de rerum p̄mu
tatione. Ad questiones. ⁊. c. Exhibita. Possunt ta
men redimi decime / maxime auctoritate episcopi si
hoc fiet qui hoc casu remouet: extra de rerū p̄muta
tione capitulo Quēsitā.

Septimum notabile est recipiens ecclesiam vel be

24

nescium in quo sunt decime de manu laici si nō statim
renu nciat et est clericus . in suspendendus est ab offi
cio et beneficio: et si contradixerit deponendus est: et
si laicus est vinculo excommunicationis innodāndus
vt patet de iure patronatus . capitulo Preterea . et ca
pitulo delatum .

Octauum notabile est . vendi possunt fructus deci
marum benefici orum clericis primo : et si nō possunt
haberi possunt vendi laicis ad modicum tempus et
seorsum sicut dictum est . et hoc est licitum . vt ponitur
extra ne prelati capitulo Querelam . Sed nō debent
vēdi per totum tempus quo venditor tenet beneficiū:
qz licet non sit simonia: tamen non est honestū . et hoc
potest si nichil interueniat spirituale : vel vendatur:
vt ptz de rerum permutatione . Ad questiones . Ergo
finem loquendi tractatus pariter audiamus: videlicet
qz decima est preceptuz diuinum contra quod nul
lus homo mortalis potest dispensare: et qz veri nomi
nis decima est soluenda ac qz etiam christianus tene
tur decimam soluere: non obstante quacunqz consue
tudine de his que crescunt et renouantur: etiam qz lai
cus non potest ius in decimis habere nec ipsas iuste
possidere aut prescribere . Supplico ergo cuiunqz sa
cerdoti vel clerico vt quod erratum est emendet . et de
cimas omni tempore predicet: et pro episcopo paupe
re aiaceñ . hyspano: ordinis sancti Benedicti quoties
legerit hunc tractatum dominum exoret Amen .

ExPLICIT libellus decimarum . Impressus parisi
per Johannem lambert impressorē librorum .

BIBLIOTHECA
VNIV. CRACOV. MAGEL.
CRACOVIENSIS

5. XX. 5.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0034509

